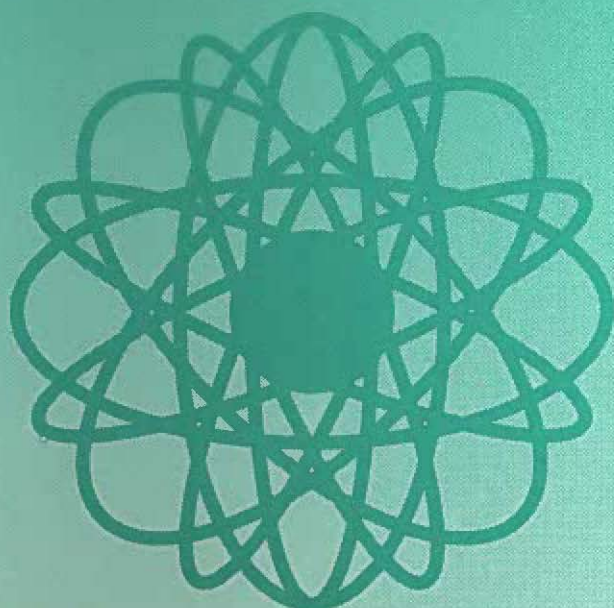

Faculteit Natuur- en Sterrenkunde

Fylakra

personeelsblad rond de Utrechtse fysica

jaargang 38 no. 6 • 1994

FYLAKRA

FYLAKRA wordt uitgegeven voor de vakgroepen en afdelingen van de faculteit Natuur- en Sterrenkunde van de Universiteit Utrecht

38-ste jaargang, nummer 6
20 december 1994

REDAKTIE

hoofredakteur: Gijs van Ginkel (MBF)

redactieleden:

Rudi Borkus (ION)

Nelleke Bouman (GB)

Jaap Dijkhuis (GCM)

Jo de Haan (Repro)

Geert Hooyman

Gerard van der Mark (WF)

Ada Molkenboer (VOORL)

Evert Landré (STK)

Els Wolfs (BUR)

vormgeving en

eindredactie: Evert Landré

portretfoto's: Johan van der Linden

reproductie: Jo de Haan

Kopij voor het januarinummer 1995 kan worden ingeleverd bij de leden van de redactie of gedeponereerd worden in het postvakje van FYLAKRA op kamer 152. Sluitingsdatum: **13 januari 1995**

Voor de wijze waarop kopij voor FYLAKRA kan worden aangeleverd belle men de eindredakteur (BBL kamer 701, tel. 5214)

FYLAKRA

INHOUD

jaargang 38, nummer 5

Geachte lezer(es)	3
Fysica Nostalgica-I	4
Joop de Wit neemt afscheid	6
Een nieuw gezicht in het centraal magazijn	8

Joop Gerwig in de VUT	10
Het Sintnicolaasfeest 25 jaar geleden	12
Sint Nicolaas boos??!!	14
Marianne Kattekamp, nieuwe receptioniste BBL	17
Nieuwe medewerkers bij Fysica van de mens	18

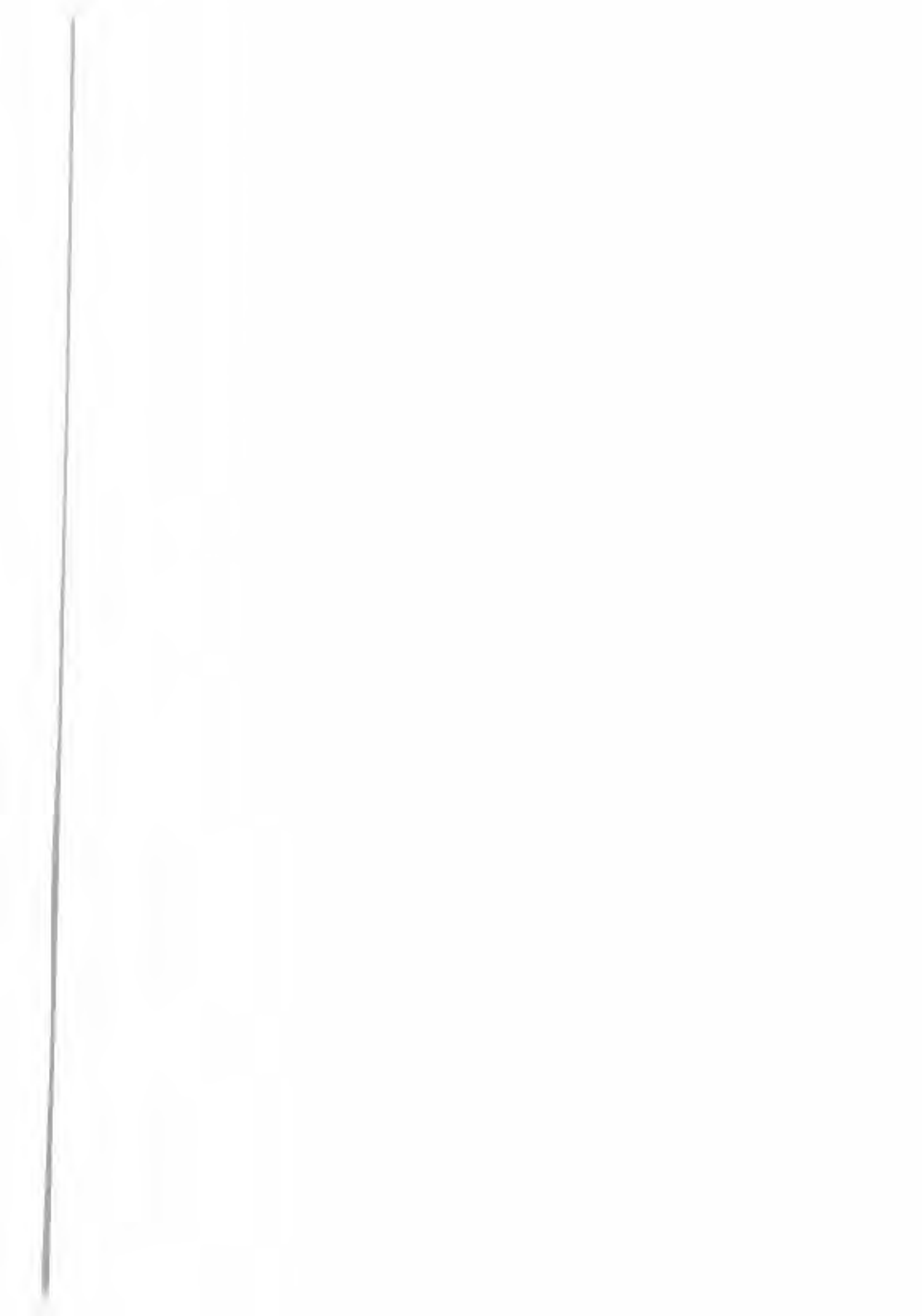
*

FYLAKRA-EXTRA-katern:	25
1) Bouwplannen in De Uithof - deel III (Minnaertgebouw)	27
2) Interne verhuizingen N&S 1995-1999	40

*

Donders-hoogleraar bij AGF (prof. Allen)	46
Grondslagen? (oratie prof. Dieks)	47
Twee promoties bij Sterrenkunde	50
Onderwijsvisite in beeld	54
Gepromoveerd: Henk Bolt	58

Nieuwe promovendi bij AGF	60
Fysica Nostalgica-II	62
Bij de promotie van Erik de Haan	64
Nieuwe bebording waterpas?	66
Uit/in dienst	68

GEACHTE LEZER(ES)

Het jaar 1994 loopt ten einde en we sluiten dat feestelijk af met een lijk FYLAKRA-nummer.

Het afgelopen jaar overziende is de redactie erg blij met de enthousiaste medewerking van zovelen aan Fylakra. Diverse mensen, die vanwege pensioen of vroeger uittreding ophouden bij de faculteit te werken, geven te kennen dat ze ook dan nog graag Fylakra ontvangen. Dat doet ons genoegen, omdat we er als redactie ook naar streven om met FYLAKRA u als fysieke werkgemeenschap een beetje aaneen te binden (voorzover u dat op andere wijze al niet doet). Uit deze reacties krijgen we de indruk dat dit ook zo werkt.

In dit nummer de toegezegde extra katern over de nieuwbouw en de interne verhuisplannen. Uiteraard ook aandacht voor de onderwijsvisite. Het was wel een beetje spannend. Drentelende hooggeleerden op de gang: een beetje wit om de neus vanwege de op handen zijnde mondelinge overhoring. De visitatiecommissie wilde graag poseren voor een foto t.b.v. FYLAKRA. Meerdere leden van de commissie waren goed bekend met het bestaan ervan en we kregen zelfs het verzoek om de laatste drie jaargangen naar Delft te sturen. Op de vraag van een van de leden van de commissie wat wij zouden doen als de resultaten van de visitatie ons niet welgevallig zouden zijn heb ik geantwoord dat wij dan de foto's in zwart-wit zouden afdrukken. U treft hier de foto's in zwart-wit afgedrukt aan, maar dat is omdat het facultaire budget kleurendruk niet toelaat.

De redactie wenst u veel leesplezier, goede feestdagen en een prettige jaarwisseling.

Gijs van Ginkel,
hoofdredacteur

NB - Denkt u nog aan de jaarvergadering van Fylakon, waar de faculteitsdirecteur zijn jaarrede zal houden (jaaroverzicht 1994)?
datum: 2 januari 1995, plaats: **Blauwe Zaal**, Trans I, tijd: 15.30 u

FYSICA NOSTALGICA - I

Aan binnenkomende reacties merken we dat oudere lezers niet ongevoelig staan tegenover het af en toe oprakelen, door de FYLAKRA-redactie, van plaatjes en gebeurtenissen uit de Bijlhouwertijd. Zo'n verzuchting, zoals dr Nauta die optekende, toen het Sinterklaasfeest in Trans I plaatsvond (zie blz. 12 en 13 in deze FYLAKRA) staat niet op zichzelf. Voor de jongeren zijn de feitjes, verhaaltjes en plaatjes wellicht ook wel eens interessant en door ze in de alumni-nummers op te nemen genieten ook de ouderen ervan. Als voorbeeld moge dienen de reactie, die ik ontving op het laatste alumni-nummer 1994-2 (eind november) op mijn artikel over Heijmans' proefschrift over de Julius & Ornstein-periode (zie FYLAKRA 1994-4, vanaf blz. 21). Het betrof hier dr M.W.F. Schregardus, die in 1936 bij Ornstein promoveerde en dank zij hem een baan kreeg. In het bewuste artikel refereerde ik aan de toespraak, die prof. Snelders in september 1991 hield bij de opening van het Ornsteinlaboratorium. Dr Schregardus vroeg om toezending van de tekst van die toespraak.

Zo ziet men, dat de FYLAKRA-redactie vooruitloopt op de plannen van het CvB om een miljoen uit te geven, o.a. voor het maken van vier universitaire alumni-nummers per jaar.

Terug in de tijd.

Elders in deze FYLAKRA, op de bladzijden 62 en 63, hebben we een paar plaatjes afgedrukt van de omgeving waar meer dan honderd jaar geleden het Fysisch Laboratorium werd gebouwd: Bijlhouwerstoren, Sterrenburg, etc.

Hieronder herdenken wij het feit dat 25 jaar geleden in de FYLAKRA van december 1969 het volgende was te lezen:

"NIEUWBOUW FYSISCH LABORATORIUM

Op maandag 15 december 1969 heeft de aanbesteding plaatsgevonden van het bouwkundig werk van het Fysisch Laboratorium in De Uithof.

De prijs van de laagste inschrijving bleef binnen de marge, die door Den Haag is voorgeschreven; de gunning van de bouw kan dan ook binnenkort verwacht worden.

H.W."

In het volgende nummer, dat van januari 1970, werd het nieuws over de nieuwbouw vervolgd:

"De bouw van het Laboratorium voor experimentele fysica is gegund aan het Ingenieursbureau voor Bouwnijverheid te Oegstgeest. Begin 1973 zal het gebouw gereed zijn, zodat daarna de gehele Natuurkunde in de Uithof zal worden gevestigd.

De totale bouwkosten van de Wis- en Natuurkunde zijn samengevat in bovenstaande tabel (f. 92.300.000,--).

Een nieuw program van eisen van het voor-kandidaatsgebouw zal in 1970 opgesteld moeten worden. Het gebouw van de Vaste Stof komt in de loop van 1970 gereed; de verhuizingen zullen in juli a.s. beginnen."

Ik moet hierbij aantekenen dat in die 92 miljoen al zaten begrepen de kosten voor de bouw van Trans I (in 1964 gereedgekomen), de werkplaats (1965), het wiskundegebouw en het ACCU (1967), het ketelhuis (1967), het Robert van de Graafflaboratorium (1967), maar ook de kosten voor het gebouw voor Kernfysica en Vaste Stof, het Generatorengebouw en het Kryogeenlaboratorium (alle gereedgekomen in 1970), tenslotte de kosten voor het gebouw voor Experimentele Fysica (zou in 1973 gereed moeten zijn) en tenslotte het Voor-kandidaatsgebouw en Theoretische Fysica (ong. 1976 gereed).

In de komende jaargangen zal de FYLAKRA-redactie regelmatig uit 25 jaar oude nummers wederwaardigheden rond de bouw van wat tegenwoordig het BBL en eventueel andere gebouwen opnieuw laten afdrukken voor de jonge, beginnende lezertjes, die dat allemaal niet hebben meegemaakt, maar ook voor de ouderen, die het allemaal nog eens willen beleven. Over een paar maanden: de eerste betonstort! Beleef het mee, in FYLAKRA!

Evert Landré

JOOP DE WIT NEEMT AFSCHIED van het BOZ en de faculteit

- Bets:** Wat een leuk afscheidsfeest was dat bij Bureau Onderwijszaken, donderdag 26 oktober.
- Kees:** Van Joop de Wit? Ja, ik vond het ook erg gezellig, lekker sfeertje.
- Bets:** Dat niet alleen, de toespraken waren goed, maar dat is ook niet zo moeilijk wanneer je een verhaal houdt voor iemand als Joop. Gespreksstof genoeg.
- Kees:** Ja, en je kunt af en toe ook vreselijk met haar lachen; ze heeft een goed gevoel voor humor en bovendien is ze gewoon gezellig.
- Bets:** Ja, vind je niet? En ik vind dat ze zo belangstellend is. Ze is geïnteresseerd in waar je mee bezig bent; niet alleen over het werk, maar ook andere zaken.
- Kees:** Ja, daar heb je ook gelijk in, Joop valt niet in een paar woorden te beschrijven. Neem nu bijvoorbeeld haar vrije-tijd bezigheden. Eens even kijken: om te beginnen geeft ze volksdansles aan bejaarden, verder is ze druk met bridgen, theater- en concertbezoek, lezen, tuinieren, kamperen en vergeet haar boetseer- en pottenbakcursus niet. En de laatste tijd zorgt ze dinsdags voor haar kleinkind.
- Bets:** Waar haalde ze de tijd voor haar werk vandaan?
- Kees:** Niet te geloven hé. Toch deed ze dat heel prima, ook weer vol enthousiasme. Ze was verantwoordelijk voor de tentamenorganisatie en daar komt meer bij kijken dan je in eerste instantie denkt. Ik wist bijvoorbeeld niet dat de zorg voor zalen en de contacten met docenten, de onderwijsmanager en surveillanten een onderdeel van dit werk is. Wie neemt dit werk eigenlijk over?
- Bets:** Anny de Jong; die werkt ook al jaren bij het BOZ. Er is daar een verschuiving in taken geweest, Anny heeft nu het tentamenwerk in haar pakket werkzaamheden.
- Kees:** Nog even over dat feest: hoe vond je de afscheidsspeech van Joop?
- Bets:** Geweldig natuurlijk, maar ja, met haar gevoel voor taal kan je zo iets wel verwachten.

Joop de Wit (r) in gesprek met Piet Ullersma

Kees: Ze zullen haar missen bij het BOZ.

Bets: Dat is een ding dat zeker is, maar zal Joop het BOZ wel missen?

Kees: Daar heeft ze het vast veel te druk voor. Ik hoop dat Joop die veelheid aan activiteiten nog lang vol kan houden.

Afgeluisterd door Mimi Zeegers

NB - de foto is van zoon Theo de Wit

EEN NIEUW GEZICHT IN HET CENTRAAL MAGAZIJN

Ter introductie van een nieuwe medewerker bij het Centaal Magazijn schreef Chris Beauveser onderstaand portret. De bijbehorende foto werd gemaakt door Gijs van Ginkel.

Op 1 mei 1994 is **Ronald Jacobse** in dienst getreden bij de faculteit als medewerker bij het Centraal Magazijn. De meeste klanten van het magazijn hebben inmiddels al kennis met hem kunnen maken. De eerste maanden heeft hij samengewerkt met Clyde Silvester die per 1 augustus de faculteit heeft verlaten.

Ronald is 27 jaar, gehuwd, en sinds een half jaar de trotse vader van een zoon Lesley.

Hij heeft een grafische opleiding gevolgd en is o.a. werkzaam geweest bij de Staatsdrukkerij. Zijn laatste werkgever was het Onderwijs Media Instituut (OMI) van de Universiteit. Ronald wilde graag een baan met een afwisselend karakter en hij hoopt die bij onze faculteit gevonden te hebben.

Op de vraag wat hem het meest aanspreekt in zijn huidige werk antwoordt hij: "Het contact met de mensen die aan de balie van het magazijn komen. Het meedenken over een bepaald probleem en een oplossing voor proberen te vinden. Veel mensen denken dat als een artikel niet op voorraad is het dan ophoudt, terwijl we er dan voor zijn om te kijken of het elders te krijgen is. Ook de mogelijkheid die ik heb om de mensen meer milieubewust te maken door het gebruik van minder milieu-belastende artikelen te adviseren spreekt mij erg aan."

Ronald, veel succes gewenst in je nieuwe functie bij het Centraal Magazijn.

Chris Beauveser

EXAMENS

doctoraal examens experimentele natuurkunde

28 november 1994

A.P. Colijn, M.D. Farragher, H.S. Miedema (cum laude), G. Oudenaarden, E.P. Prendergast en W. Weijer (MFO, cum laude)

JOOP GERWIG IN DE VUT

Joop Gerwig gaat de IGF na 14 jaar verlaten. Hij kwam er binnengewandeld op 4 januari 1981. De zoveelste in de rij van ex-werknemers van de firma Bleeker. Binnen de werkplaats heeft Joop door de jaren heen de zogenaamde koudglasbewerkingen gedaan. Zijn beginperiode kenmerkte zich in het opbouwen van een ruimte waar op een verantwoorde manier met het glas omgegaan kon worden. Rommel en stof zijn voor Joop een taboe. Het is hem snel gelukt de ruimte zo in te delen dat bewerken van optische componenten, zoals prisma's en lenzen, mogelijk was.

Hij heeft bij veel opdrachten zijn steentje bijgedragen. Als er optiek in het spel was, dan was hij de man. Veel vakgroepen hebben er hun profijt mee opgedaan. Maar ook opdrachten van het SRON kwamen veelvuldig voor. Joop was zeer kritisch op zijn eigen werk. Evenwijdigheid en vlakheid zijn de grootheden waar hij mee speelde. In het spel met de nauwkeurighedsringen leefde hij zich uit. Ook heeft hij tal van waardevolle adviezen gegeven aan groepen die met optiek werkten.

Binnen en buiten werktijd had en heeft hij veel contacten met collega's. Vooral met de jongere garde kon hij het goed vinden. Hij hechtte waarde aan een goede werksfeer. Ook al zat hij min of meer op een eiland, menig collega liep bij hem binnen voor een praatje.

Joop vindt het jammer dat met zijn vertrek er ook een eind gekomen is aan het koudglasbewerken binnen de werkplaats. Hij denkt dat er toch altijd wel vraag zal blijven naar optische componenten met bijzondere specificatie. Het doet hem dan ook deugd dat hij regelmatig gevraagd wordt advies te geven aan mensen uit zijn vakgebied.

Over het vullen van zijn vrije tijd maakt hij zich helemaal geen zorgen. Na het wegwerken van allerlei klusjes, die de laatste tijd waren blijven liggen, wil hij weer wat meer tijd gaan stoppen in fotografie en videofilmen.

Wij wensen hem veel prettige jaren in vooral goede gezondheid en hopen hem nog menig keertje te ontmoeten.

Gerard van der Mark

NB - *de foto is van Gijs van Ginkel*

HET SINTNICOLAASFEEST 25 JAAR GELEDEN

De eindredacteur, Evert Landré, beheert het Hogeweg-negatieven-archief en het FYLAKRA-archief. Een combinatie, die soms uniek materiaal kan opleveren. Curieus was het Sinterklaascolloquium 25 jaar geleden.

Elders in deze FYLAKRA is een interview afgedrukt dat Gijs van Ginkel afnam van de 1994-Sinterklaas. Hij illustreerde dat verhaal met enige door hem gemaakte foto's, want voor het eerst was degene, die sedert 1989 de reportages maakte van de achtereenvolgende Sinterklaascolloquia, niet uitgenodigd om de editie van 1994 op de gevoelige plaat vast te leggen. Het speelt die fotograaf achteraf niet want het geheel oogde aanmerkelijk statischer dan we de laatste jaren gewend waren, op de in brand vliegende monitor na.

Hoe ging het er 25 jaar geleden aan toe, op het Sinterklaascolloquium? De eindredacteur voert het beheer over het Hogeweg-negatievenarchief (12500 stuks!) en het FYLAKRA-archief; die combinatie leverde een zonderlinge foto op, samen met een fragment uit een verslag dat dr H. Nauta voor FYLAKRA schreef onder de titel "Het Sinterklaasfeest van 28 november 1969".

Het geheel speelde zich af in Trans I, hetgeen Nauta aan-leiding gaf tot het schrijven van de volgende regels:

"Weg is alle romantiek van het autonome Sinterklaascolloquium, verzochten sommige bewoners van het laboratorium in de Bijlhouwerstraat, waar nog steeds een niet te verwaarlozen gedeelte van de fysieke gemeenschap dagelijks werkzaam is. Men zag zich een prettag in het versierde lab met rondlopen en gezellig praten ontnomen".

Op de foto is een als veehouder vermomde heer te zien, waarbij het volgende citaat van Nauta past:

"De heren Wouters en Endt die door de Sint treffend als "slotfiguren" werden aangeduid, traden in het slotnummer op, dat door de aanwezigheid van een echte koe en vooral door de kostelijke vermomming van de heer Wouters een uiterst landelijk karakter droeg".

De heer Wouters was toen beheerder van het laboratorium.

Een ander citaat, dat verder helemaal geen betrekking op de koe heeft, wil ik u niet onthouden:

"Aan de show van het echte Sinterklaasteam ging een optreden van een zogenaamde antiklaasploeg vooraf (*Jaja, het was einde jaren '60: anti-autoritair gedoe en opstand tegen de gevestigde orde - E.L.*). Op geestige wijze werd daarbij kritiek geleverd op de viering van het Sinterklaasfeest met dames 's avonds in de Uithof (het "Johannaweitje") onder auspiciën van Fylakon, waarbij de antiklaas een gedicht met rijke satirische inhoud voorlas. Helaas kreeg dit optreden door overmatig gebruik van alcohol een enigszins ruw karakter. Gelukkig bleven we dit jaar gespaard voor ernstige incidenten zoals aanvallen met water en traangasbommen". Tot zover H. Nauta. Goh, dat waren nog eens spannende jaren!

Deze terugblik is tevens een aankondiging van het vervolg op het artikel dat ik schreef (in het jubileumnummer van het 35 jaar oude FYLAKRA, dat in juli 1992 verscheen) over de eerste tien jaargangen van FYLAKRA: ik heb het voornemen om tegen de zomer van 1995 de elfde tot en met twintigste jaargang (1967 t/m 1976) tegen het licht te houden.

SINT NICOLAAS BOOS?!!

Tot grote vreugde van de redactie mochten wij een exclusief interview afnemen met Hare Eminentie Sint Joke Nicolaas Tromp.

Wij vroegen haar hoe het dit jaar was geweest om een colloquium te verzorgen voor de faculteit. Sint Nicolaas gaf te kennen dat het een waar genoegen was geweest om dat samen met haar Pieten te doen. Jammer was dat Plet Margreet door gezondheidsproblemen moest afhaken, maar de resterende ploeg had met veel enthousiasme de daardoor wat zwaardere taak voor een goed doortimmerd colloquium op zich genomen.

Op onze vraag hoe Sint Nicolaas oordeelde over de opkomst bij dit algemeen Fysich colloquium gaf Sint te kennen dat zij blij was met deze opkomst. Het toont volgens haar toch aan dat er een brede belangstelling is voor de maatschappelijke fysica, die Sint doceert. Er was nog wel een klein "maartje" begrepen wij van Sint, want zij miste een aantal mensen, die ze wel graag bij het colloquium had gezien.

Op onze vraag wie dan wel en waarom gaf de krasse bisschop een bisschoppelijk diplomatiek antwoord nl. dat het nu eenmaal in de aard van Sint Nicolaas ligt om alle kindertjes blij te maken.

Met enige schroom (je wilt het hart van een zo door het leven getekende bisschop niet al te zwaar belasten) roerden we daarna de enorme rel aan, die in de faculteit was ontstaan door een technische blunder van een van de facultaire medewerkers (om redenen van privacy willen we de verdachte en schuldig bevondene in de publieke pers natuurlijk niet bij name noemen) bij het onthullen van de oorspronkelijke namen van de bisschop en haar Pieten, voordat zij het gewijde ambt aanvaardden.

Sint gaf aan dat ze wel een beetje geschokt was door alle opwindende en agressie die daardoor was ontstaan. Er waren zelfs suggesties gekomen van het ongebreideld gebruik van de roe !! Mild zoals van een bisschoppelijk pedagoog als Sint Nicolaas mag worden verwacht gaf ze echter aan dat het voor haar ook een leerzaam voorval was

Op de kruk: zowel a.s. decaan Hans van Himbergen (boven) als Ruud Schropp overleefden ad rem de strenge ondervraging

geweest. Fouten worden door iedereen elke dag wel gemaakt aldus Sint Nicolaas. Met die gedachte in het achterhoofd had ze dan ook een pedagogische straf opgelegd in de sfeer van dienstverlening. Bovendien speelde bij de beoordeling van het delict mee dat de dader over het algemeen valt binnen de categorie van lieve jongens.

Onder de indruk van zoveel wijsheid en mildheid heeft de redactie de hand van de Sint gekust en afscheid genomen tot volgend jaar. Enkele beeldimpressies van het colloquium treft u hierbij.

NB - Het interview werd afgenomen door Gijs van Ginkel, die tijdens het Sinterklaascolloquium enige foto's maakte

MARIANNE KATTEKAMP
de nieuwe receptioniste van het BBL

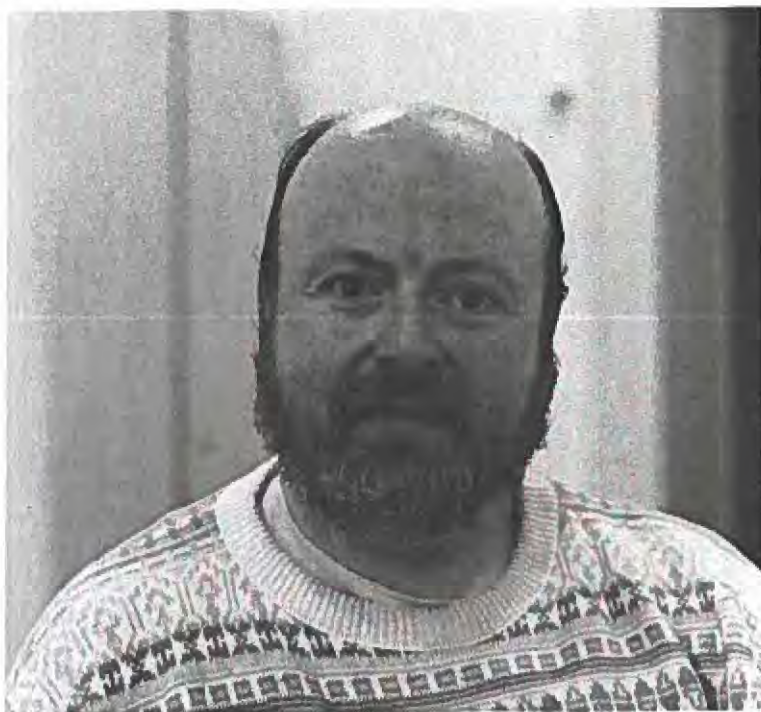
Per 1 oktober j.l. is **Marianne Kattekamp** (hierboven op een foto van de auteur) in dienst gekomen van FBU-Security. Zij zal de komende tijd dan ook het nieuwe gezicht zijn achter de balie van het BBL. Voordat zij deze baan kreeg werkte Marianne twee jaar bij de Technische dienst van FBU op het werkveld Electrotechniek. Haar huidige baan is volstrekt anders van aard, maar vanwege het aspect van het ontvangen en helpen van mensen bij de balie voelde zij zich juist aangetrokken tot dit soort werk. Marianne woont in Scherpenzeel en rijdt elke dag heen en weer op haar Kreidler M 6 Sport bromfiets. Voor wie boze gedachten heeft: deze brommer heeft geen opgevoerde motor, dus u zult haar keurig binnen de opgegeven snelheidslimieten voorbij zien snorren op het fietspad.

Gijs van Ginkel

NIEUWE MEDEWERKERS BIJ FYSICA VAN DE MENS

Van Astrid Kappers ontvingen wij onderstaande bijdrage over een aantal nieuwe medewerkers bij de "human perception" groep van de vakgroep Fysica van de Mens. Zij heeft die medewerkers, achtereenvolgens prof. Laurence Maloney, Chris Christou, Yong G. Kim en Ruth Rosenholts zèlf hun engelstalige bijdrage laten schrijven, die wij hier integraal afdrukken, vooraf gegaan door een vrije Nederlandse vertaling van Astrid.

De gelederen van de "human perception" groep van de vakgroep Fysica van de Mens zijn met de komst van maar liefst vier nieuwe medewerkers flink versterkt.

Als eerste kwam op 1 september prof. Laurence Maloney als gast-hoogleraar voor een periode van vier maanden.

Met een achtergrond in wiskunde, statistiek en psychologie past hij prima binnen de groep. Hij houdt zich bezig met een breed scala aan onderzoeksonderwerpen, waaronder stereo-zien (waarnemen met twee ogen), kleur- en helderheidsperceptie en, in goed nederlands, shape from shading. Volgens zijn duitse vrienden spreekt hij goed frans, en volgens zijn franse vrienden spreekt hij goed Duits! Op dit moment is hij hard bezig om ook nederlands te leren.

Vervolgens is op 1 oktober **Chris Christou** gearriveerd. Deze pas gepromoveerde postdoc heeft zich in Oxford bezig gehouden met experimenten om inzicht te vergaren in de visuele waarneming van de mens. Daarbij maakte hij volop gebruik van realistische beelden op een computerbeeldscherm. De hiervoor benodigde kennis had hij een paar jaar eerder in Hong Kong opgedaan. In Utrecht bestudeert hij hoe verschillende aspecten van oppervlakken (zoals o.a. de contour, de textuur, de beschaduwing) de waarneming van dat oppervlak beïnvloeden.

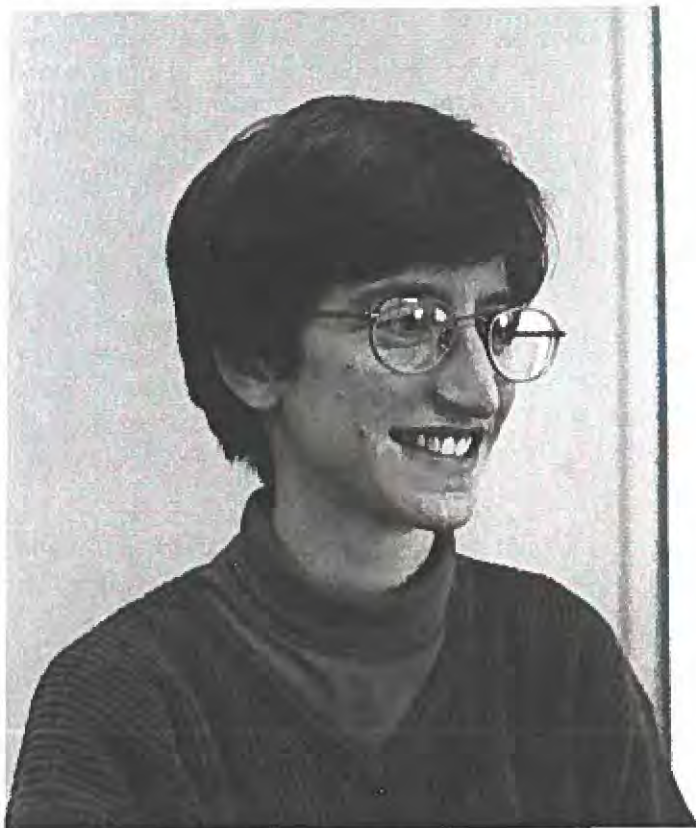
Zijn ambitie is om voor zijn vijfendertigste vijf talen vloeiend te spreken en om voor zijn veertigste een tentoonstelling van zijn eigen kunst te hebben.

Als derde in de rij kwam op 22 oktober **Yong Kim** naar Nederland. In Korea is hij opgeleid tot electrotechnisch ingenieur. Na verschillende jaren onderzoek te hebben gedaan voor de koreaanse Telecom is hij naar Cambridge in Engeland gegaan voor een promotieonderzoek. Aanvankelijk heeft hij de invloed van kleur op de waarneming van beweging en stereozien bestudeerd. Daarna heeft hij zich meer gericht op de waarneming van transparantie. Hij hoopt dat kennis van de kunstgeschiedenis van pas zal komen om de werking van het menselijke visuele systeem beter te leren begrijpen.

Zijn hobbies zijn squash, tennis en het bezoeken van musea.

Tenslotte kwam op 1 november **Ruth Rosenholtz**. In oktober is zij gepromoveerd (in Berkeley, VS) op een studie hoe goed je vorm kunt bepalen uit textuur. Dit onderzoek heeft ze zowel vanuit de computerkant als van de menselijke waarnemingskant bestudeerd. In Utrecht zal ze zich bezig houden met een combinatie van fotometrie en

"structuur uit beweging".

Koken is een van de hobbies van Ruth Rosenholtz en ze hoopt een heleboel lekkere hollandse recepten te vinden. Verder is ze hard bezig om nederlands te leren. Door naar Sesamstraat te kijken heeft ze de volgende nuttige zin geleerd: "Dat koekje is groter dan het mijne". Uit het boek "De jongens uit Brazillie" heeft ze een andere zeer bruikbare zin gehaald: "Vierennegentig mannen moeten de komende tweeneenhalf jaar op of omstreeks een bepaalde datum sterven."

Dr. Astrid Kappers
Helmholtz Instituut
Universiteit Utrecht, BBL-366

Laurence Maloney has received a BA degree in mathematics from Yale University, an MS in statistics from Stanford University, and, in 1985, a PhD in psychology from Stanford.

The initial visual information that determines color appearance in biological vision depends as much on the lighting in a scene as on the spectral properties of surfaces in the scene. In his dissertation, Dr. Maloney devised methods that permit a visual system to estimate the intrinsic colors of surfaces despite changes in the spectral distributions of the illuminant. These methods assume restrictions on the range of possible illuminants and possible surface reflectances present in a scene. Measured surface reflectances of a wide range of natural objects are consistent with these restrictions. This work was patented in the United States and overseas through Stanford University.

In 1987, Dr. Maloney and his dissertation advisor, Dr. Brian Wandell, received the Troland Award of the National Academy of Sciences for this work.

Dr. Maloney's current research interests include several topics in biological and computational vision: combination of information from multiple depth cues, stereo vision, shape from shading, the consequences of inhomogeneous and irregular retinal sampling arrays for early biological vision, color and lightness perception, and visual calibration.

His German friends tell him he speaks French well, his French friends tell him he speaks German well, and he is currently trying to learn Dutch.

He is currently Associate Professor in the Department of Psychology and the Center for Neural Science at New York University, on sabbatical at the Utrecht Biophysical Research Institute.

Chris Christou began his university career at the University of Kent at Canterbury where he read Physics and Astrophysics for one term.

After finding the subject matter rather difficult to comprehend he left

this course to read Philosophy with Cognitive Studies at the University of Sussex, Brighton. He obtained his Bachelor of Arts degree from Sussex in 1987 and went to live in Hong Kong where he learnt about computers and computing. This stimulated him into taking a Masters in Knowledge Based Systems at Heriot-Watt University, Edinburgh in 1989.

In March 1990 Chris Christou became a research assistant for Andrew Parker at the Laboratory of Physiology, Oxford. He also registered for the D.Phil. degree at St. Catherine's College, Oxford, and obtained it in 1994. His thesis was mainly concerned with the use of highly realistic computer graphics in experiments on human visual perception. Specifically, he investigated shape from shading, shape from stereo using only smooth shading gradients and the influence of geometrical visual information on lightness percepts. Before arriving at the BBL he held the post of MRC Computational Vision Neuroscientist at Oxford for nine months.

His work at present involves documenting the differences in subjects' ability to gauge surface shape given varying kinds of visual information such as surface shading, surface texture and outline contour. His ambitions include learning to speak in five languages before the age of 35 and having an exhibition of his art work before 40. His courses start in January!

Yong G. Kim was originally educated as an electrical engineer in Seoul, Korea University (B.A. and M.S).

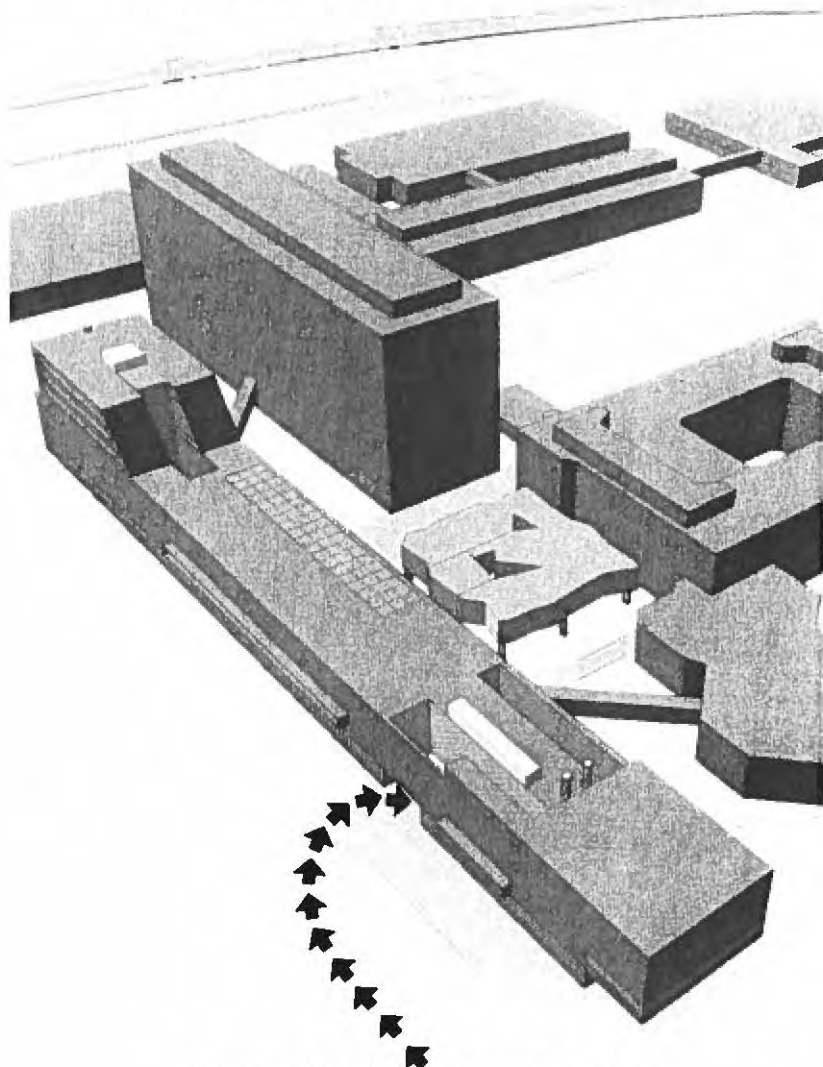
After several years of research experience in Korea Telecom., he moved to Cambridge in England to study human visual perception.

Initially he focussed on the role of colour in motion and stereovision. This project was supported by SERC in the U.K. Later on, he became interested in perceptual transparency and wrote a PhD thesis on this topic.

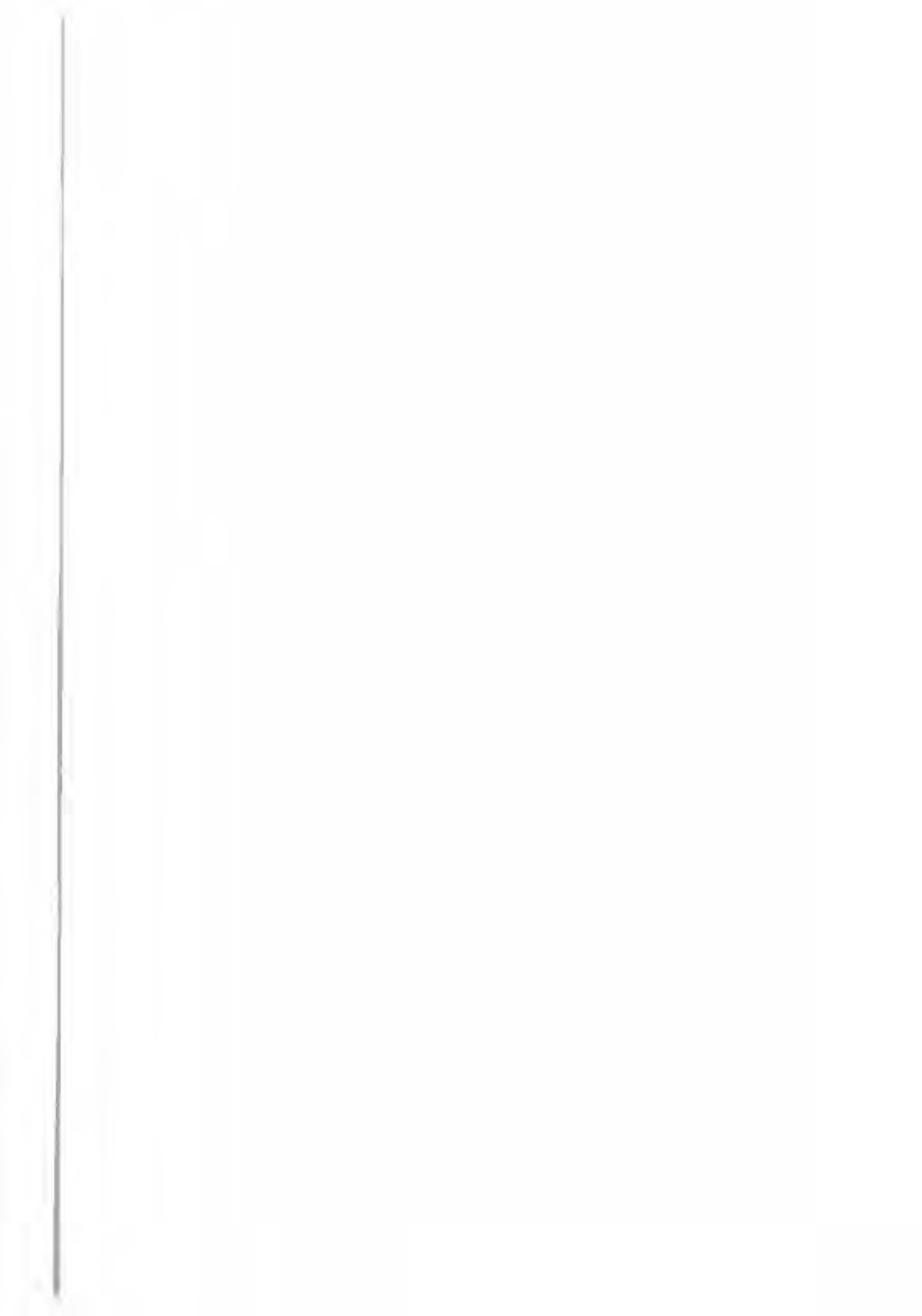
Through the history of art, insight in pictorial representations is gained. In Utrecht, he wants to explore the possibility to use this knowledge in understanding perceptual mechanisms. His hobbies are squash, tennis and museum going.

Ruth Rosenholtz received her B.S. degree in Engineering from Swarthmore College in Pennsylvania in 1988. In 1991 she got her M.S. degree in Electrical Engineering from Berkeley, working on image restoration. In October she received her Ph.D. from Berkeley, working on the problem of shape from texture in computer and human vision. She stepped foot outside of the U.S. (Canada does not count) for the first time on October 27th, and joined the Physics of Man work group on November 1st, where she will work on the integration of structure from motion and photometry.

One of Ruth's hobbies is cooking, and she hopes to learn a bunch of interesting Dutch recipes while she is here. She's trying to learn Dutch. From "Sesame Street" she hopes to learn to say things like, "Dat koekje is groter dan het mijne," and she is reading "De Jongens Uit Brazilië" in Dutch, from which she hopes to learn useful phrases like, "Vierennegentig mannen moeten de komende tweeëneenhalf jaar op of omstreeks een bepaalde datum sterven."

FYLAKRA-EXTRA KATERN JRG 38 NR 6

**HET MINNAERTGEBOUW
&
DE INTERNE VERHUIZINGEN**

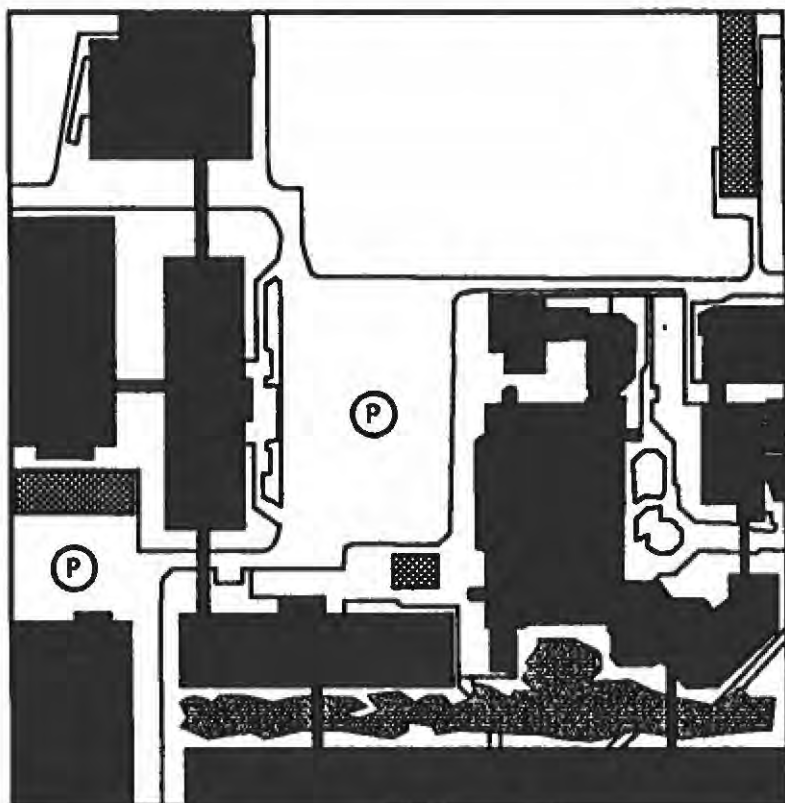
BOUWPLANNEN IN DE UITHOF - III HET MINNAERTGEBOUW

In FYLAKRA nr.3 van de lopende jaargang lichtte Gijs van Ginkel een tipje van de sluier op betreffende de bouwplannen in de noordwesthoek van De Uithof, het fysicacluster. Het was vooral de koppeling met HET moerasbos die publiciteit opleverde, zelfs zoveel dat Sinterklaas hem tijdens het Sinterklaascolloquium op 1 december j.l. door Zwarte Piet uit het publiek liet plukken. Als goedmakertje mocht Gijs de Sint interviewen (zie blz. 14).

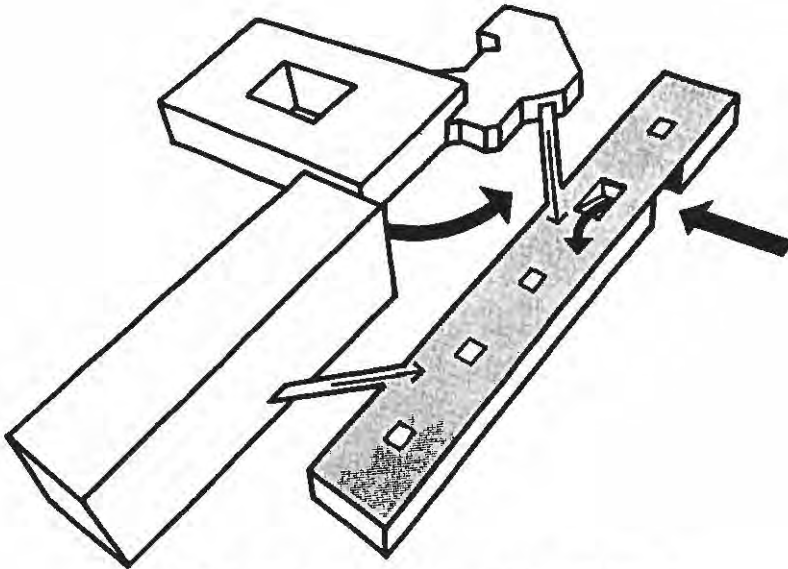
Inmiddels heeft de directie van de faculteit een voorlichtingsmiddag georganiseerd, waarop het voor de faculteitsmedewerkers mogelijk was officieel kennis te nemen van de bouwplannen voor het z.g. Minnaertgebouw. Omdat nog geen kwart van de fysicamedewerkers aanwezig was vervolgt FYLAKRA de serie over de bouwplannen met een verhaal over het Minnaertgebouw. FYLAKRA-redacteur Evert Landré bekeek de presentatie-in-boekvorm van architect W.J. Neutelings en bericht hierover.

Situering

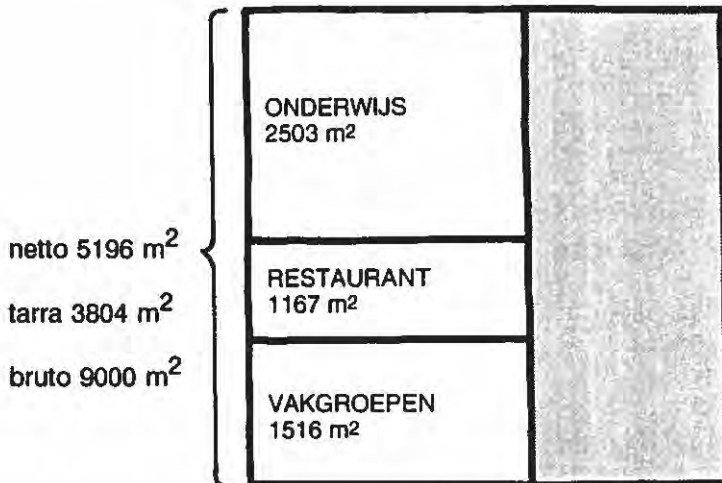
In het artikel van Gijs van Ginkel in FYLAKRA nr.3 van 30 juni j.l. was een situatieschets te zien die, om de lezers enige moeite te besparen, in dit verhaal opnieuw wordt afgedrukt (zie afbeelding 1). We zien het fysicacomplex met het noorden boven, zodat rechtsonder, in het zuiden, een lange zwarte horizontale balk is te zien: het Minnaertgebouw. Op de omslag van dit speciale FYLAKRA-katern, een prachtige computercompositie van het fysicacomplex, gezien vanuit het zuidoosten, is de situering iets duidelijker te zien: de westelijke muur van het gebouw staat zo'n beetje ter hoogte van de kamer van Nelleke Bouman, de oostelijke staat ter hoogte van de oostelijke muur van het gebouw van Aardwetenschappen. Vanuit dit laatste gebouw en vanuit de kamer van faculteitsvoorlichter Ada Molkenboer worden verbindingen tot stand gebracht met het Minnaertgebouw via loopbruggen. E.e.a. wordt nogmaals duidelijk gemaakt in afbeelding 2: een schets van het fysicacomplex, ditmaal vanuit het zuidwesten.

Afb. 1 - De situering van het Minnaertgebouw

Afb. 2 - De relatie met de bestaande gebouwen

Afb. 3 - De verdeling van de ruimte

De filosofie achter de keuze voor deze plek is dat het Minnaertgebouw het beeldbepalende gezicht zal zijn van het fysicacluster in de richting van de rest van De Uithof.

Programma (zie afbeelding 3)

Het programma voor het Minnaertgebouw bevat drie onderdelen:

- 1 - onderwijsruimten, zoals practicum- en studievoorzieningen (ong. 2500 m²)
- 2 - een groot restaurant voor de gehele noordwesthoek (ong. 1150 m²)
- 3 - werkruimte voor drie vakgroepen (ong. 1500 m²).

Naast deze ruim 5000 m² aan functionele ruimte is nog zo'n kleine 4000 m² bestemd voor voorzieningen als toiletten, gangen, liften en de constructie, de z.g. "tarra-ruimte".

De bruto oppervlakte bedraagt ong. 9200 m².

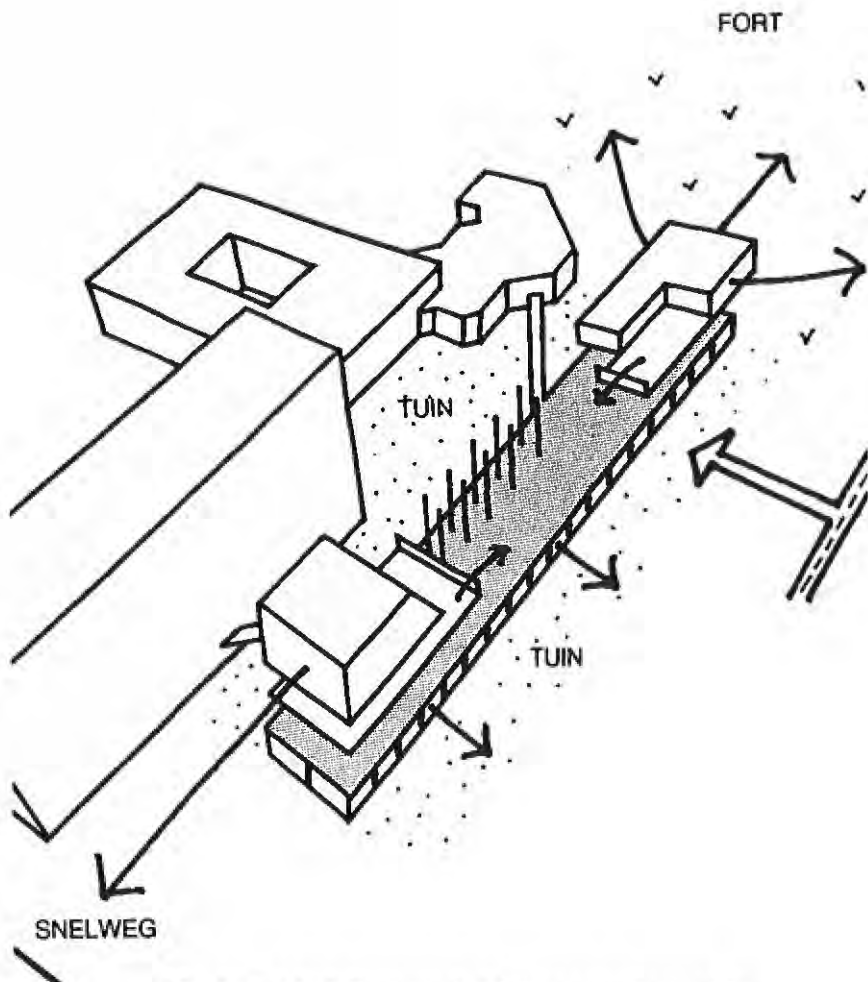
Concept (zie nogmaals afbeelding 2)

De bedoeling is dat zoveel mogelijk van de tarra-ruimte wordt samengevoegd in één grote, centrale hal, de "gemeenschappelijke huiskamer en ontmoetingsplaats voor alle mensen van de noordwesthoek", aldus de architect. "Deze ruimte", zo is zijn redenering, "is als een soort 'plano nobile' op het eerste niveau gelegd, als expansievat in het bestaande circulatienetwerk met de luchtbruggen".

Functionele opzet (zie afbeeldingen 4 en 5)

De practicumzalen zijn te vinden op de begane grond, met "rustgevend" uitzicht op de omringende tuinen. Door middel van trappen sluiten ze aan op de centrale hal.

De computer- en studievertrekken bevinden zich op een "entresol" boven de centrale hal, gegroepeerd rond een "introspectieve" daktuin.

Alb. 4 - De indeling van het Minnaertgebouw (1)

Nog hoger boven de centrale hal, in "een toren van de wetenschap", bevinden zich de werkkamers, etc. van de vakgroepen.

VAKGROEPEN

Afb. 5 - De indeling van het Minnaertgebouw (2)

Het restaurant, op dezelfde hoogte als de centrale hal, vormt de kop van het Minnaertgebouw dat daardoor van voren gezien het silhouet aanneemt van een mammoettanker. De plek voor het restaurant is met opzet gekozen, opdat er een zuidwest-noordoost-as ontstaat naar Fort Hoofddijk (de Hortus Botanicus). Zoals bekend liepen alle sloten en perceelgrenzen van de vroegere Johannapolder evenwijdig aan die as, maar de "ontwerpers" van De Uithof hadden gewoon lak aan die indeling en projecterden het universiteitscentrum via noord-zuid- en oostwestlijnen in de weilanden (hadden ze die Falk-plattegrond van Utrecht nu maar, per ongeluk, onder een hoek van 45 graden op de tekentafel gelegd.....).

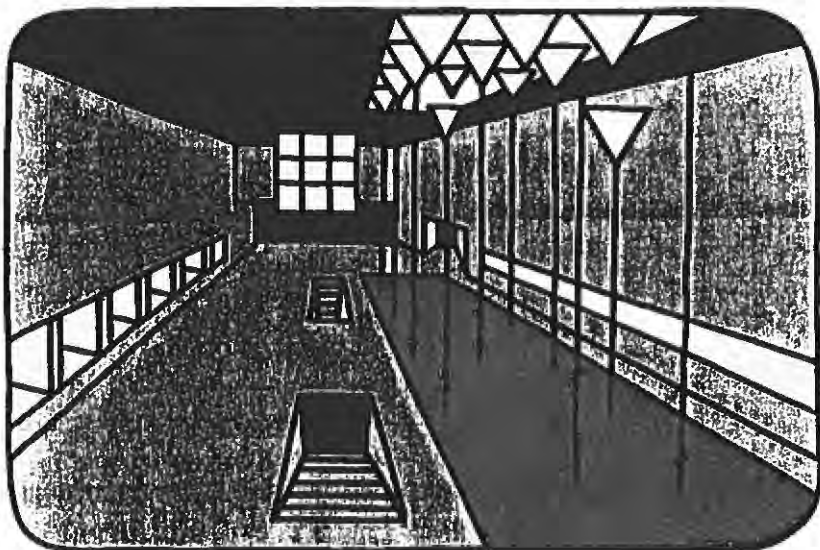
Circulatie en netwerk (zie afbeelding 6)

Het Minnaertgebouw is bereikbaar vanuit het Buys Ballotlaboratorium en het Aardwetenschappengebouw via de loopbruggen A en B.

De entree C is gedacht als een onderdoorgang, waarmee het gebouw bereikbaar wordt voor de fietsters vanaf de Leuvenlaan, voor de busreizigers die uitstappen bij de "halte Princetonplein" (tegen die tijd "Minnaert" geheten, zoals de buschauffeurs ook "AMEV" en "Volmac" roepen) en voor de dappere automobilisten, die zich niet hebben

Gedifferentieerde condities

Voorwaarde voor een gezonde werkomgeving, zo is de gedachte achter het ontwerp voor het Minnaertgebouw, is een stimulering van de zintuigen, hetgeen veroorzaakt wordt door "het maken van een scala van ruimten, die zowel wat betreft volume, hoogte, lichtinval, uitzicht en klimaat een grote differentiatie kennen. Op die manier wordt de monotonie van een standaardgebouw vermeden", aldus de architect. Voorbeelden van een standaardgebouw zijn het BBL en de Ornstein- en Van de Graafflaboratoria, producten van het architectenbureau Haskoning: men neme een raamkozijn van 160 cm breedte, men giete hiervan enige honderden in beton naast en op elkaar en je hebt een aantal gebouwen; bovendien moet iedere neiging tot uit het venster hangen om de mussen te voederen onderdrukt worden.

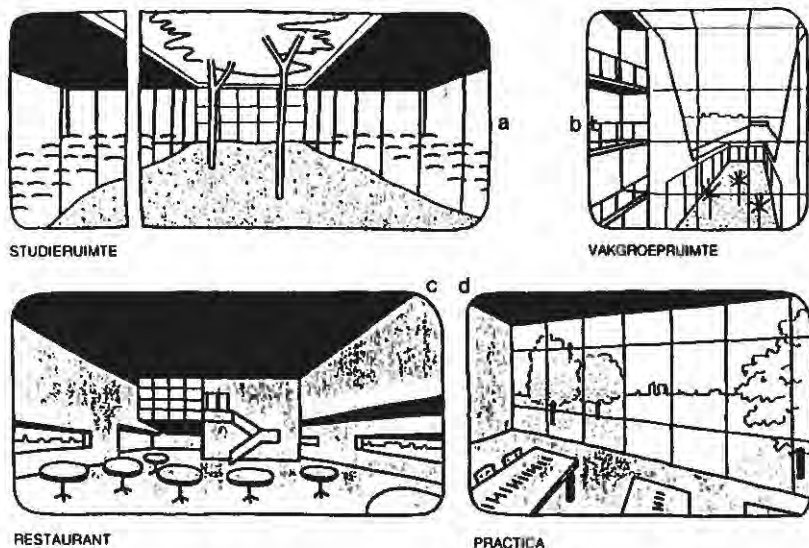

Afb. 7 - Perspectief van de centrale hal

In de gedachte van de architect is de centrale hal (zie afbeelding 7) is één grote ruimte. Qua ontmoetingsplaats is hij te vergelijken met een kloosterrondgang (zoals die op de Mariaplaats en die tussen Acade-

miegebouw en Domkerk). Je waant je a.h.w. in het schip van een kerk, met sterke licht-donker-contrasten en scheerlicht, dat door de markante daklichten binnenvalt: glazen trechters op slanke kolommen. De temperatuur wordt aangepast aan het jaargetijde; resultaat is een mediterraan klimaat, waarin men zonder overjas kan vertoeven.

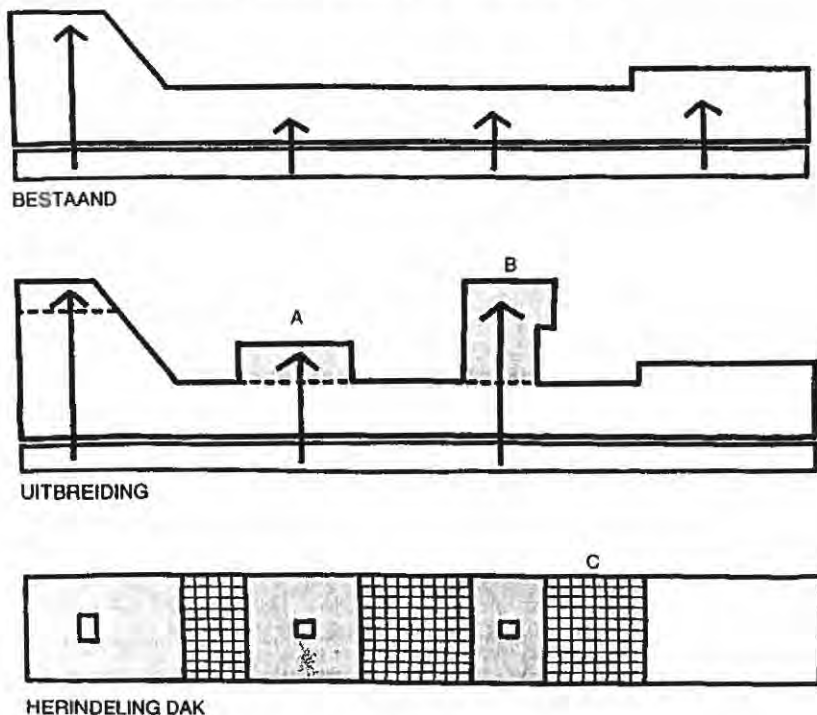
In de hal zijn zijnissen gedacht, waarin men zich kan terugtrekken voor een goed gesprek, "knuffelhoeken" in de visie van Piet Zeegers. Nog even en men bevindt zich in *"Piets gedoogzone"* (links in afbeelding 7).

Afb. 8 - Impressies van het interieur

De studieruimten kijken uit op een daktuin (zie afbeelding 8a). De vakgroepruimten (a.h.w. in de opbouw van de mammoettanker) kijken rechtstreeks naar buiten uit (zie afbeelding 8b). En let op: "Het restaurant is één dubbelhoge zaal die het levendige karakter en de klaterende akoestiek krijgt van een 19-de eeuwse Parijse brasserie" (zie afbeelding 8c). Het restaurant geeft uitzicht, zoals eerder vermeld, op de oude structuren van de Johannapolder: het schaapjes-

weiland tussen BBL en Wentgebouw, het moeras ten zuidoosten van Aardwetenschappen en de Hortus. De ruimten voor de practica, tenslotte, hebben aan één lange zijde een glasgevel met "rustgevend" uitzicht op de omringende tuinen (zie afbeelding 8d).

Afb. 9 - Uitbreidingsmogelijkheden

Uitbreidingsmogelijkheden (zie afbeelding 9)

De opzet van het Minnaertgebouw laat, door middel van de z.g. "stijpunten" A en B, uitbreiding toe in de vorm van torenopbouwen. Per stijpunt kan 500 à 1000 m² vloeroppervlak toegevoegd worden. De architect vraagt zich af of nu reeds relatief dure voorzieningen moeten worden geconstrueerd, die een toekomstige, in verhouding geringe, uitbreiding mogelijk maken.

Inhoud

Waarvoor wordt dat Minnaertgebouw eigenlijk gebouwd? Globaal wordt de inhoud van Trans I, wat betreft onze faculteit, verhuisd naar het nieuwe gebouw en het BBL. De kantine van het BBL gaat op in het nieuwe restaurant. In ieder geval gaat Fysische Informatica naar het Minnaertgebouw. Voor verdere detaillering verwijs ik naar de uitstekende uitleg van Jaap van Eck op blz. 14 van dit katern.

Het presentatieboek van de architect noemt alles in detail, hetgeen wij de lezer zullen besparen.

Tijdens de presentatie van de plannen voor de fysica-medewerkers, wees directeur Piet zeegers er met nadruk op, dat de plannen een Minnaertgebouw tonen, zoals het er eventueel uit zou kunnen zien. Bekend is dat het gebouw volgens deze plannen enige miljoenen te duur is. Er zal aan e.e.a. gesleuteld en geschaafd moeten worden, waarbij natuurlijk bedacht moet worden, dat de architect er terecht moeilijk toe zal zijn te bewegen het de gedachte, waarop zijn concept is gebaseerd, los te laten.

Zoals eerder vermeld werd het Minnaertgebouw ontworpen door W.J. Neutelings Architectuur bv te Rotterdam. De bouwkundige advisering en de kostenbegeleiding waren in handen van het Bureau voor Bouwkunde bv te Rotterdam; het constructief ontwerp werd gemaakt door ABT te Velp en het installatief ontwerp werd gemaakt door 't Ingenieursburo Linssen bv te Amsterdam.

Het ontwerp werd gemaakt in opdracht van de Stichting Onroerend Goed Universiteit Utrecht 4.

Naamgever (zie afbeelding 10)

Over de naamgever, prof.dr M.G.J. Minnaert, werd eerder geschreven in FYLAKRA nr.1 van de 1993-jaargang. Voor wie de gang naar de kast vol FYLAKRA-jaargangen er net één te veel is het volgende: Marcel Gilles Jozef Minnaert werd geboren te Brugge op 12 februari 1893. Zijn honderdste geboortedag is door de vakgroep Sterrenkunde

op diezelfde datum, maar dan in 1993, op gepaste wijze herdacht met een tentoonstelling en een "Minnaertborrel" - opening van het jubileumfeestjaar "350 jaar sterrenkunde in Utrecht". Hij promoveerde in 1914 te Gent in de biologie.. Voor en tijdens de Eerste Wereldoorlog manifesteerde hij zich als Vlaams nationalist (met o.a. de terechte eis dat op de Vlaamse universiteit van Gent de voertaal Frans door het Nederlands zou worden vervangen). Na de oorlog werd hij voor die opstelling bij verstek tot 15 jaar dwangarbeid veroordeeld. Bij verstek, want inmiddels was Minnaert uitgeweken naar Utrecht om zich onder leiding van W.H. Julius (1860-1925) te gaan wijden aan fotometrisch onderzoek. Hij werd Julius' assistent en observator van de zonn spectrograaf op en in het Fysisch Laboratorium aan de Bijlhouwerstraat (zie elders in deze FYLAKRA - red.).

Afb. 10 - Prof. Minnaert uitkijkend over de Maliesingel (1966)

In 1937 verhuisde hij naar de sterrenwacht op het bolwerk "Sonnenborgh", waar hij tot hoogleraar-directeur was benoemd, als opvolger van A.A. Nijland. De zonn spectrograaf volgde hem en "siet" sedert

1940 het dak van "Sonnenborgh". Internationaal bekend werd hij door de vervaardiging van de "Photometric Atlas of the Solar Spectrum", samen met zijn lector Jaap Houtgast en G. Mulders. Baanbrekend werk heeft Minnaert verricht op het gebied van het onderwijs in de sterrenkunde. Hij was tevens initiator van de samenwerking tussen het Utrechtse Sterrenkundig Instituut en het Dr Neherlaboratorium van de PTT, waardoor de Utrechtse sterrenkundigen beschikten over een jarenlange, continue bewaking van de radiozon (ik heb daaraan gedurende ruim twaalf jaar een steentje mogen bijdragen - EL).

Vele internationale onderscheidingen en eredoctoraten vielen hem ten deel. Nederlandse/Utrechtse benepenheid zorgden ervoor dat hij eind jaren '40 geen rector-magnificus kon worden: Minnaert had zich doen gelden als een fervent anti-fascist, maar ook als (in die tijd zeer begrijpelijk) communist. Dat werd hem niet in dank afgenomen. Later bewonderde ik hem als initiator van een actie, die tot doel had studieboeken in te zamelen voor de universiteit van het door het Amerikaanse imperialisme zwaar geteisterde Hanoi.

Veel heeft Minnaert gedaan voor de popularisering van natuur- en sterrenkunde, getuige zijn vele lezingen en geschriften op dat gebied, o.a. zijn beroemde, in vele talen vertaalde, trilogie "De natuurkunde van 't vrije veld".

Hij overleed in oktober 1970. Tenminste veertien kranten en tijdschriften wijdden artikelen aan zijn heengaan.

In de tijd dat de gebouwen voor Wiskunde en Natuurkunde werden neergezet, zo'n 25 jaar geleden, werd er, zo is in de verslagen te lezen, niet over geplekerd om die gebouwen namen te geven van prominente geleerden. Tegenwoordig denken wij daar anders over. Naast Trans 1 (het *Harry Roetersgebouw*, als het aan Gijs van Ginkel ligt) kennen we inmiddels het Robert van de Graaff-, het Buys Ballot- en het Ornsteinlaboratorium. Terecht krijgt het nieuwe gebouw de naam van Minnaert: Buys Ballot verenigde meteorologie en sterrenkunde, Ornstein vertegenwoordigde de experimenteel-natuurkundige kant van wat ooit aan de Bijlhouwerstraat werd gedaan, Minnaert de astrofysische kant.

Evert Landré

INTERNE VERHUIZINGEN N&S 1995-1999

"t Zit allemaal in m'n kop", zei "ruimtecommissaris" dr Jaap van Eck tegen de redactie van FYLAKRA, toen die hem vroeg om de medewerkers van de faculteit duidelijk te maken wat er de komende jaren staat te gebeuren, nu de bouw van het Minnaertgebouw in zicht komt. Maar in één weekend zette hij alles wat hij weet op papier.

Door de komst van het nieuwe Minnaertgebouw ontstaat de mogelijkheid om vakgroepen die tot nu toe "gescheiden" leefden te verenigen, om de diverse bibliotheken te concentreren en het onderwijs zoveel mogelijk te concentreren in het nieuwe gebouw. Tevens is er geld beschikbaar gekomen om groot onderhoud aan de verschillende gebouwen rond het Princetonplein uit te voeren. Daarnaast streeft de faculteit een integrale technische en elektronische ondersteuning na van de verschillende vakgroepen, die gestalte krijgt in de verhuizing van de Elektronicagroep en het hoofdmagazijn naar het Werkplaatsgebouw. Doordat binnen de bestaande gebouwen ruimte vrijkomt zullen op de eerste verdieping van het BBL naast het Bureau - dat op de eerste verdieping gehuisvest blijft - en op de plaats van de huidige kantine, die wordt verplaatst naar het Minnaertgebouw, onderwijszalen gerealiseerd worden.

Door het binnenhalen van een groot contract voor de productie van en onderzoek aan zonnecellen is het noodzakelijk dat de groep Grenslaagfysica van de vakgroep AGF verhuist van het BBL naar de voorbereidingshal van het R. v.d. Graafflaboratorium, met zitkamers in het Ornsteinlaboratorium. Al met al in het geheel een ingrijpende zaak waarmee bijna iedere vakgroep of instituut te maken krijgt.

Om u enig inzicht te geven in de stand van zaken zal ik kort de huidige plannen toelichten.

1 - Werkplaats Fysica

De Elektronicagroep wordt in z'n geheel gehuisvest op de eerste verdieping in de huidige kantineruimte en de daaraan grenzende ruimtes tot aan de lift; deze totale ruimte wordt opnieuw ingedeeld.

Het hoofdmagazijn verhuist naar de begane grond van de Werkplaats naar één even grote ruimte (de kant van het gebouw die uitkijkt op het BBL). Door de inhuizing is er ook een verhuizing van een aantal werkplekken binnen de huidige Werkplaats voorzien. Daarnaast wordt de luchtverversing aangepakt en dat betekent dat o.a. alle plafonds vernieuwd zullen worden. Dit is een zeer forse ingreep waarvoor het functioneel programma intussen is opgesteld en waarvoor de goedkeuring hopelijk nog in december 1994 verwacht kan worden (indien het plan binnen de financiële grenzen blijft).

De voorlopige planning voor deze verbouwing gaat er van uit dat het geheel begin 1996 klaar moet zijn.

2 - Buys Ballotlaboratorium

Begane grond

Hier wordt na het vertrek van de Elektronicagroep de vakgroep Didaktiek van de Natuurkunde vanuit het Ornsteinlaboratorium gehuisvest. Na het vertrek van de groep Fysische Informatica (verhuist in 1997 naar het Minnaertgebouw) verhuist de rest van de vakgroep Didaktiek van de vierde verdieping naar de begane grond.

Eerste verdieping

De kantine verhuist naar het Minnaertgebouw. Hiervoor in de plaats komen onderwijsruimten, n.l. kleine college- en werkcollegezalen. Tevens komt hier ruimte voor As^2 en een flinke ruimte voor studieplaatsen.

Op de kop van het gebouw (richting Aardwetenschappen) komt een brede loopbrug die het BBL met het Minnaertgebouw verbindt (mis-

schien ook met Aardwetenschappen).

Tweede verdieping

Het Instituut voor Theoretische Fysica verhuist naar de vrijkomende ruimte op de vierde verdieping en krijgt een kleine uitbreiding op de derde verdieping (1997-1998).

De bibliotheek wordt vergroot en zal vermoedelijk een iets andere indeling krijgen om zodoende de boeken van de vakgroepen Didaktiek, Geschiedenis en Grondslagen en de studentenboekerij te kunnen accomoderen. In de dan nog overblijvende 320 m² op de tweede verdieping wordt de vakgroep Geschiedenis en Grondslagen gehuisd (1998) als slotaccoord van deze verhuissymfonie. Op de tweede verdieping blijft een koffie- en frisdrankenautomaat plus zitruimte (bruin café) gehuisvest.

Derde verdieping

Behoudens een betrekkelijk kleine uitbreiding van de Theorie blijft deze verdieping voor de Fysica van de Mens gereserveerd.

Vierde verdieping

Inhuizing Instituut voor Theoretische Fysica. Vrijkomende kamers Grondslagen gaan gedeeltelijk naar het project Grenoble (vakgroep Biofysica). Misschien komt hier ook een koffieautomaat (1 kamer, verpozingsruimte).

Viijde verdieping

Geen veranderingen

Zesde verdieping

De groep Grenslaagfysica verhuist in z'n geheel naar de voorbereidingshal van het R. v.d. Graafflaboratorium. Daar komt ook de zonnecellenapparatuur te staan. De zitruimte en een deel van de bijbehorende experimenteerruimte komt beschikbaar in het Ornstein-

laboratorium op de begane grond (voormalige Didaktiekrimte). De voorbereidingen hiervoor zijn in een vergevorderd stadium. De verhuizing zal eind 1995 starten, als alles volgens plan verloopt.

Het Instituut voor Marien en Atmosferisch Onderzoek, dat een forse uitbreiding zal ondergaan in 1995 en 1996, krijgt een substantieel deel van de vrijkomende ruimte op de zesde verdieping erbij. De overblijvende ruimtes worden collegezalen.

Zevende verdieping

DE AGF-ruimtes komen vrij (gedeeltelijk verhuisd naar de vijfde verdieping en het R. v.d. Graaffgebouw). Deze ruimtes worden gereserveerd voor onderwijs.

3 - Ornsteinlaboratorium

Begane grond

Vertrek Didaktiek, Inhuizing Grenslaagfysica (zie boven). Zaal 260 wordt opgenomen in het onderwijscircuit. De kelderonderwijsruimtes van Didaktiek blijven gehandhaafd.

4 - Robert van de Graafflaboratorium

Na een verbouwing van de voorbereidingshal, waar in twee lagen ca 300 m² experimenteerruimte gebouwd gaat worden, zal de groep Grenslaagfysica (AGF) vanuit het BBL er naar verhuizen. De noodzaak voor deze verhuizing hangt enerzijds samen met de forse uitbreiding van het zonnecellenonderzoek, waarvoor onlangs goedkeuring is verkregen, en anderzijds met de strenge veiligheidselen waarmee dit experimentele werk te maken heeft.

Daarnaast wordt er voor de yakgroep SAP een vergrote, stofvrije ruimte gerealiseerd voor het opbouwen van hun apparatuur.

5 - Transitorium I

De vakgroep ION, het bureau Onderwijszaken en de daarbij behorende onderdelen verhuizen in 1997 naar het Minnaertgebouw.

6 - Minnaertgebouw

Naast de reeds genoemde groepen zal het Freudenthal Instituut (faculteit Wiskunde & Informatica) ruimte krijgen in dit gebouw.

De schets die hier gegeven wordt en de jaartallen die genoemd worden zijn nog niet keihard. Als er meer duidelijkheid is zal met de betrokken groepen tijdig contact worden opgenomen. De hier gegeven inleiding komt overeen met de mondelinge presentatie op 7 oktober j.l..

NB - De gegevens voor het artikel over het Minnaertgebouw werden ontleend aan het boekwerk "MINNAERTGEBOUW UITHOF UTRECHT" (voorlopig ontwerp) van de architect W.J. Neutelings, gedateerd 21 september 1994; de schetsen zijn uit datzelfde boekwerk gekopieerd. De voorplaat van dit katern is een fotografische opname van een gedeelte van een op de omslag van dezelfde architectpresentatie afgebeelde perspectivische voorstelling van het Fysicacomplex

(ingezonden mededeling)

Bijzondere Fylakon Kerstborrel

Donderdag 22 december vindt in het Onderonsje de traditionele Fylakon Kerstborrel plaats. Dit jaar heeft deze een extra feestelijk karakter, want de eigenlijke borrel zal worden voorafgegaan door een bijzonder evenement ...

15.00 uur:

Het 1^e Princetonplein Muziekfestijn

Op verschillende plaatsen in de gebouwen van de Faculteit Natuur- en Sterrenkunde leggen diverse gelegenheidsensembles de laatste hand aan hun muzikale bijdragen aan dit evenement. Er zal dóór en vóór de bewoners van de gebouwen in de wijde omtrek van het anders zo stille Princetonplein muziek ten gehore worden gebracht, variërend van werken uit de renaissance tot seriële muziek. De vroegste werken zijn madrigalen van Orlandus Lassus en John Wilbye en een lied van een anonieme Spaanse toondichter, bij deze gelegenheid uitgevoerd door een kamerkoor. De barok is vertegenwoordigd met een sonate voor fluit en basso continuo (fagot en klavecimbel) van Georg Friedrich Händel. De neoromanticus David Popper schreef een werk voor de bijzondere en sonore bezetting van drie celli en piano. Uit de vaderlandse muziekliteratuur stamt een strijkkwartet van de 20^e-eeuwse componist Hendrik Andriessen, waarvan enkele delen ten gehore zullen worden gebracht. Van relatief recente datum is een werk van Steve Reich voor een ietwat ongebruikelijk slagwerkduo. Het programma zal worden afgesloten door een heus salonorkest.

Kom genieten van de muzikale talenten van uw collega's! Meer informatie verstrekken Arjen Vredenberg (tst. 4249, email vreden@fys.ruu.nl) en Martin van den Boogaard (tst. 3159, email boogaard@fys.ruu.nl).

16.00 uur:

Aansluitend op dit evenement start dan de Fylakon Kerstborrel, waarop u ruimschoots de gelegenheid heeft om met een hapje en een drankje terug te kijken op de gebeurtenissen van het afgelopen jaar.

Wij hopen u allen op donderdag 22 december in het Onderonsje te zien.

PROF.DR LESLIE ALLEN
"DONDERS"-HOOGLEERAAR BIJ AGF

Prof.dr **Leslie Allen** has joined the atomic physics section of the atomic and interface physics group in the position of "Donders" hoogleraar for a period of three months beginning Dec. 1, 1994. His research interests are primarily in the theoretical description of light-matter interaction (quantum optics), and it is probably known to the reader that he and Eberly wrote the now classic book "Optical resonance and two-level atoms". We are therefore very pleased that Leslie Allen has joined our group and will be giving a lecture series on the subject "Some aspects of radiation pressure: work in progress.", Fridays, 9-11, in BBL 105a (from 6/1/95).

Leslie Allen is British, and he has a typical British sense of humor, as it will quickly become apparent after a few words with him. He has previously spent a year in Holland (1991-1992), so he is familiar with our customs - for better or worse - so please do not ask him to tell you all the connotations the word "Dutch" may have in the British language! However if you do not have the opportunity to follow his lecture series, then please feel free to stop by his office: BBL 558 (tel. 3303).

Henrik Rudolph

GRONDSLAGEN?

Op weg naar een betere natuurkunde

Op 18 oktober j.l. hield prof. dr D.G.B.J. Dieks zijn inaugurele rede ter gelegenheid van zijn benoeming, aan onze faculteit, tot hoogleraar met als leeropdracht "grondslagen der natuurkunde". Faculteitsvoorlichter Ada Molkenboer schreef over die oratie het persbericht voor de Universiteit Utrecht, dat verscheen onder de intrigerende titel "Natuurkundigen weten te weinig van hun grondslagen" en stelde als FYLAKRA-redacteur de tekst ter beschikking aan het personeelsblad. De foto is van Gijs van Ginkel.

"Er is meer natuurkunde dan waar de theoretisch en de experimenteel natuurkundige dagelijks mee werken," zo stelt prof. D.G.B.J. Dieks in zijn oratie. "Om meer inzicht te krijgen in natuurkundige theorieën, en de achtergronden van natuurkundige experimenten beter te begrijpen moet er binnen de natuurkunde meer aandacht komen voor de begripsmatige achtergronden van het vak, de grondslagen van de natuurkunde."

Natuurkunde is een praktisch vak en de toepassingen zien wij in het dagelijks leven overal om ons heen. Maar natuurkundigen theoretiseren ook graag over hoe de wereld tot op het meest fundamentele niveau in elkaar zit. Wat is ruimte? Wat is tijd? Helaas zijn zulke uiteenzettingen vaak niet altijd even zorgvuldig onderbouwd. In de opleiding van de fysicus ligt het accent meer op het praktisch werken met de natuurkunde dan op het verwerven van inzichten in de begripsmatige achtergronden van het vak. "Een gemiste kans," zo meent prof. Dieks. "Natuurlijk moet iedere fysicus het natuurkundig onderzoek zowel experimenteel als theoretisch in de vingers krijgen, maar bij een academische opleiding hoort ook het verwerven van inzicht in de betekenis van het vak en de inhoud en reikwijdte van de begrippen die erin worden gebruikt. Zo word je gewoon een beter natuurkundige."

Relativiteitstheorie

Niet alleen voor het beoordelen van wat natuurkundige theorieën over "de wereld" zeggen, maar ook voor het begrijpen van de pure natuurkunde zelf, is het eigenlijk noodzakelijk om meer te weten van de filosofische ideeën die eraan ten "grondslag" liggen.

De relativiteitstheorie is een goed voorbeeld. In deze theorie speelt een bepaalde visie op "tijd" een belangrijke rol. In de leerboeken wordt hier vaak niet expliciet op in gegaan, de auteur volstaat met het geven van formele afleidingen. De studenten vervreemden van de basis en leren alleen maar te werken met de theorie, maar krijgen geen gevoel voor de "grondslagen" van de relativiteitstheorie.

Quantummechanica

Een ander voorbeeld is de quantummechanica. Bij het bespreken van deze theorie wordt vaak uitdrukkelijk gemeld dat hij niet te begrijpen is. Men beperkt zich ertoe de quantummechanica te beschouwen als een praktisch recept waarmee je de uitkomsten van experimenten kunt voorspellen. Hier is het grote probleem dat je nieuwe, in het dagelijks leven onbekende concepten moet introduceren om de theorie te kunnen interpreteren. Het grondslagenonderzoek is onmisbaar om deze moeilijke theorie ooit enigszins te begrijpen.

Uniek

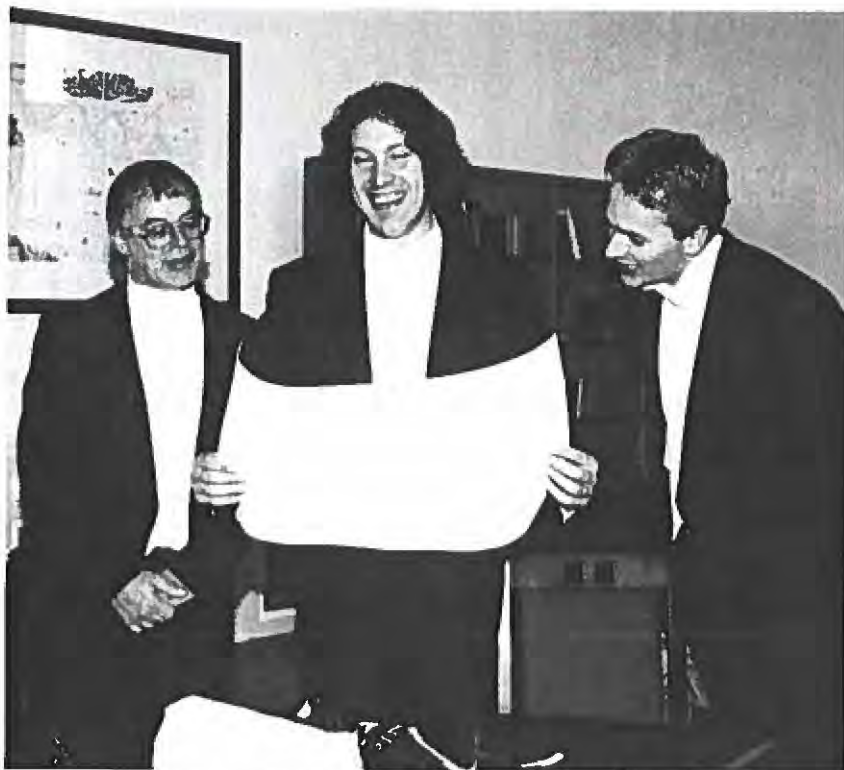
De grondslagen van de natuurkunde is geen vrijblijvende filosofie maar een vak dat middenin de pure natuurkunde staat. Internationaal is er een groeiende belangstelling voor het grondslagenonderzoek.

In Nederland neemt Utrecht een heel bijzondere positie in. Binnen de Utrechtse Faculteit Natuur- en Sterrenkunde bestaat al enige jaren de vakgroep Geschiedenis en Grondslagen van de Wiskunde en Natuurwetenschappen.

Alleen in Utrecht kan men afstuderen in de Grondslagen van de Natuurkunde.

Ada Molkenboer

TWEE PROMOTIES BIJ STERRENKUNDE

Op maandag 24 oktober 1994 promoveerde **George Schramkowski** (Sterrenkunde) op een proefschrift, getiteld "The Dynamics of Intermittent and Diffuse Magnetic Fields in Accretion Disks". Zijn promotor was prof. M. Kuperus, zijn co-promotor was dr A. Achterberg. Op de foto van Evert Landré bekijkt George glunderend zijn bul. Zijn paranimfen Ed van der Zalm (I) en Roeland van Oss (die volgend voorjaar promoveert) genieten mee.

Vanaf de bladzijde hiernaast schrijft prof. Frank Verbunt (STK) over de promotie van zijn promovendus André van Teeseling.

BIJ DE PROMOTIE VAN ANDRÉ VAN TEESELING

16 november 1994

Aanvankelijk, d.w.z. eind 1990, was de bedoeling dat André de straling zou onderzoeken van een gas welks eigenschappen in sterke mate zijn beïnvloed door straling van buitenaf.

We togen getweeëlijk, als een soort verlate Bulletje en Bonestaak, naar Caltech om eens te praten met een aantal deskundigen en troffen iemand die net gepromoveerd was op het onderwerp en ons stellig verzekerde dat hij er de rest van leven niet meer mee te maken wilde hebben!

Daarop besloten we het onderzoek enigszins anders op te zetten, en meer te koppelen aan voorhanden data. John Helse, van het Laboratorium voor Ruimteonderzoek, had nog zeer fraaie data van een aangestraalde witte dwerg in de kast liggen, verkregen met de deels in Utrecht gebouwde traliespectrograaf aan boord van de ESA satelliet EXOSAT.

Bovendien had hij duidelijke ideeën over de theoretische beschrijving ervan. André werkte zich in snel tempo in de studie van aangestraalde steratmosferen in en begon de sleutelen aan door John geschreven computercodes. Hij toonde daarbij aan dat het mogelijk is goede voorgang te boeken in een wetenschappelijk onderzoek, zelfs indien men strikt tussen 9 en 5 uur op het instituut werkt. Dit heeft op mij grote indruk gemaakt. Het resulteerde in twee artikelen, nu hoofdstukken van het proefschrift.

Daarna wilde André wel eens wat anders. Dus opende ik mijn eigen kast en leende hem de exabyte-tapjes zien met data van een tiental cataclysmische variabelen, dubbelsterren waarin een witte dwerg materie van de begeleidende hoofdreeksster invangt. Ook de computerprogrammas die nodig zijn om data van de Duitse röntgensatelliet ROSAT te analyseren had André snel onder de knie en dit leidde tot drie artikelen, tevens hoofdstukken in het proefschrift.

ANDRÉ VAN TEESELING

(Door Evert Landré gefotografeerd in het trappenhuis van het Academiegebouw; aan weerszijden van de jonge doctor zijn paranimfen)

Het laatste artikel berust op een slim idee van - alweer - John Heise en laat zien dat de atmosfeer van een witte dwerg een veel groter deel van zijn straling in het röntgengebied uitzendt dan een Planckse straler en daarmee waarneming en theorie van door ROSAT ontdekte heldere bronnen van zachte röntgenstraling in overeenstemming brengt.

Als ik het proefschrift herlees is alle theoretische inspanning veel minder zichtbaar dan de niet onaanzienlijke hoeveelheid data die gepubliceerd wordt. Verschillende van de hoofdstukken zijn al aardig op weg om klassiekers te worden en werden al voor publicatie regelmatig geciteerd.

Qua werkstijl is André zeer zelfstandig, bijna een 'loner'. Hij is buitengewoon kritisch op het werk van anderen en gaat voor gebruik na of een bestaand idee wel in orde is. Daarentegen is hij op het eigen werk wat minder kritisch en ook niet echt ontvankelijk voor nieuwe ideeën -- zeker niet als die tot meer werk leiden....Voor een promovendus is deze houding verdedigbaar, maar voor een echte Doctor natuurlijk niet meer.

Het leven van een wetenschapper kent zo zijn toppen en dalen, en van het laatste mocht André al meteen bij zijn eerste artikel genieten, toen de in dit artikel op een fout gewezen referee een zledend rapport schreef haast langer dan het artikel zelf....Ik heb de, ik zal niet zeggen gelijkmoedigheid, maar toch wel de moed waarmee hij deze aanvaring doorstond altijd zeer gewaardeerd. Uiteindelijk was de verandering van een paar woorden voldoende om het artikel geaccepteerd te krijgen.

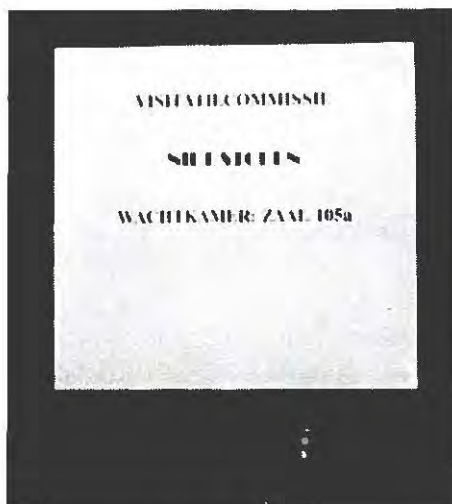
Tijdens zijn promotie-onderzoek is André al met flink wat buitenlanders in aanraking gekomen, uit de V.S., uit Groot Brittanië en uit Duitsland; in het laatste land zet hij zijn carrière voort, als postdoctoraal onderzoeker op de Sterrenwacht van Göttingen -- het oude Instituut van Gauss.

Ik wens hem veel succes, en hoop hem nog vaak tegen te komen.

Frank Verbunt

ONDERWIJSVISITATIE IN BEELD

een verslag door Gijs van Ginkel

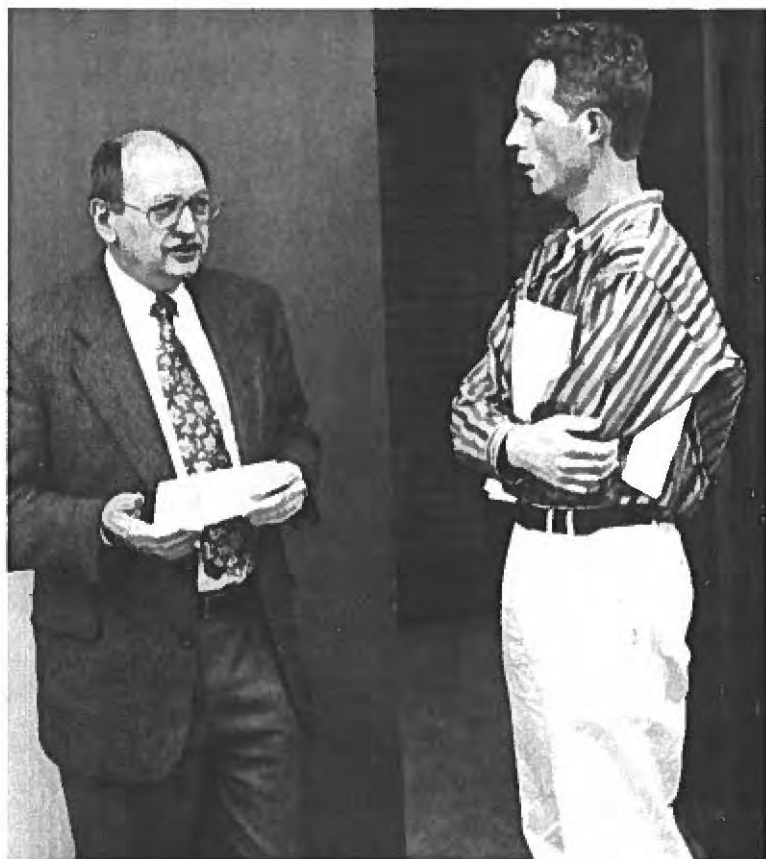
kamer 102

strak tijdschema

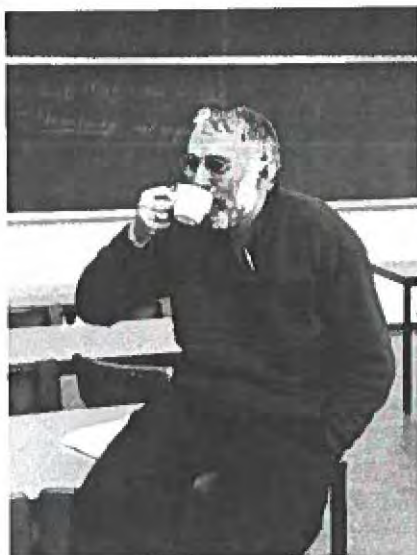
zij die nog moeten

wachtend

↑
↑
de visitatiecommissie → → →

en wachtend

de coördinator

die groep is klaar

was het echt zo erg?

GEPROMOVEERD: HENK BOLT

Op 9 november j.l. promoveerde Henk Bolt, OIO bij de vakgroep Atoom- en Grenslaagfysica, sectie grenslaagfysica, op zijn proefschrift: "Transition metal aluminate formation in alumina-supported model catalysts". Hierin gaat Henk in op verschillende processen die kunnen leiden tot deactivering van katalysatoren. Zulke processen zijn bijvoorbeeld de (chemische) reactie tussen een katalysatordeeltje en het dragermateriaal, de samenklontering van katalysatordeeltjes onderling, of de vervluchtiging van de katalysator.

In zijn proefschrift illustreert Henk deze zaken aan de hand van een alledaags voorbeeld: de boterham met hagelslag:

"Heterogene katalysatoren zijn te vergelijken met een boterham met hagelslag. De drager (de boterham) zorgt voor de stevigheid, maar het eigenlijke werk, het katalyseren van een chemische reactie, wordt gedaan door de actieve component fijn verdeeld over het oppervlak van de katalysatordrager. Het is de bedoeling dat het totale oppervlak van de actieve component zo groot mogelijk is, om een maximale katalytische activiteit te verkrijgen. Daarom moet ook het oppervlak per gram van de drager zo groot mogelijk zijn. Dit wordt bereikt door een drager te nemen die, net als een boterham, veel poriën bevat. In die poriën kunnen veel extra deeltjes van de actieve component (hagelslagkorrels) ondergebracht worden. Het is dus niet erg dat er 'hagelslagkorrels' in de poriën van de 'boterham' komen; dit is juist de bedoeling. Een probleem is sintering, d.w.z. dat de kleine hagelslagkorrels clusteren tot grote bonken 'chocolate'. Een ander probleem is (te) sterke interactie tussen katalysator en drager. Dit is te vergelijken met een boterham hagelslag die te lang in een volgepropte tas heeft gelegen: deze komt tevoorschijn als een kleffe massa, en van de oorspronkelijke hagelslagkorrels is niets meer te zien. "

Of dit nu werkelijk zo'n goede beschrijving van de werkelijkheid is, moet misschien nog eens experimenteel getoetst worden. De (eerste) proef op de som die Henk tijdens zijn feest in Boerderij 'Mereveld' demonstreerde aan de hand van een echte boterham met hagelslag was nog voor velerlei uitleg vatbaar...

In zekere zin was Henk een buitenbeentje in onze vakgroep, door als afgestudeerd chemicus te promoveren binnen een fysische gemeenschap. Dat dit nooit enige belemmering heeft opgeleverd moge blijken uit de belangrijke resultaten uit het proefschrift, die internationaal veel belangstelling hebben gewekt. Sterker nog, er kan van een zekere kruisbestuiving sprake zijn, want de overige leden van de vakgroep hebben veelvuldig geprofiteerd van de 'wandelende encyclopedie', zoals Henk in de loop van zijn promotieperiode bekend werd. Zijn kennis over fysica en chemie van materialen (en nog veel meer) blijft verbazen, zoals ook weer bleek op het feest waar Henk zonder enige twijfel de (volgens ons) onoplosbare structuurformule van 'heroïne' wist te ontrafelen.

Het zal duidelijk zijn dat wij Henk zullen missen, niet alleen als 'encyclopedie', maar ook als iemand die met een spitse geest en een prettige dosis humor sterk bijdroeg aan de prettige sfeer in de vakgroep.

Arjen Vredenberg
Peter Görts

NB - foto: Riny de Haas)

NIEUWE PROMOVENDI BIJ AGF

De FYLAKRA-redactie heeft Ruud Schropp gevraagd de twee AGF-promovendi **Kees Feenstra** en **Maarten van Cleef** bij u te introduceren. Hals over kop vertrok hij echter voor een congres naar Hawaï (!!!) zodat we volstaan met de door Gijs van Ginkel gemaakte foto's van beide heren. U weet nu in ieder geval wie het zijn en waar ze werken. Hierboven is Kees afgebeeld en Maarten staat bovenaan de volgende bladzijde.

NB - Carien van der Werf (AGF) klaagde dat zij niet in FYLAKRA is geportretteerd toen zij drie jaar geleden in dienst kwam. Wij maken dat graag goed door, op de volgende bladzijde onder, Carien af te beelden op een foto van Gijs van Ginkel.

FYSICA NOSTALGICA - II

Een unieke foto van het voormalige Fysisch Laboratorium - uniek omdat het de enige foto is waarop de voorgevel van het gebouw, aan de Bijlhouwerstraat-zijde, in zijn volle glorie is afgebeeld. Op het linker gedeelte werd in 1932 nog een tweede verdieping gezet. Op de plaats van het gat op de voorgrond, gelegen aan het eind van de Oude Gracht, stond tot 1929 het Diaconessenhuis; thans is er een complex met o.a. een postkantoor. De foto moet dus in 1929 of vlak erna zijn gemaakt.

Op de volgende bladzijde twee historische prenten, die situaties weergeven lang voordat het Fysisch Laboratorium er gebouwd werd. Op de bovenste afbeelding (van T. Verrijk, 1720) geheel links de Smeetoren (met de sterrenwacht); in de verte de molen bovenop de Bijlhouwerstoren. Op de onderste (anoniem, 1800) van rechts af: het bolwerk Manenborgh, de Tolsteegpoort, de molen op de Bijlhouwerstoren, de Tolsteegbrug en, precies onder de vogels, de twee aanéén staande huisjes op het bolwerk Sterrenborgh. De bomen links staan op de plaats die tegenwoordig Ledig Erf heet.

BIJ DE PROMOTIE VAN ERIK DE HAAN

Op 3 oktober promoveerde **Erik de Haan** (hier op een foto van *Gijs van Ginkel*) bij de vakgroep fysica van de mens. Zijn proefschrift draagt de titel "Contributions to Vision Research". Zoals de titel misschien al doet vermoeden beslaat dit proefschrift een breed scala aan onderwerpen op het gebied van de visuele waarneming. Hij onderzocht daarbij onder andere textuur, kromming, clair obscure en visuele attentie doormiddel van psychofysische methoden.

Voor diegenen die niet weten wat 'psychofysische methoden' eigenlijk inhouden volgt hier een geheel eigen interpretatie van Eriks nederlandse samenvatting.

Het enige dat proefpersonen hoeven te doen is doorgaans naar een beeldscherm te kijken en op een knop te drukken (een eenvoudige taak, gaat u maar eens voor uw tv met afstandsbediening zitten). Uit de antwoorden van de proefpersonen en de kennis die we hebben over de in het beeld aanwezige informatie kunnen we dan in veel gevallen conclusies trekken over hoe die informatie is verwerkt. Daarmee kunnen we zonder fysiek in de hersenen te kijken toch iets te weten komen over hersenfunkties.

Naast zijn promotie heeft Erik natuurlijk tal van andere bezigheden, waarvan de belangrijkste toch wel het zich laven aan de Italiaanse taal en cultuur is. Erik spreekt behoorlijk goed Italiaans, en bracht tijdens zijn promotie diverse (misschien wel alle) vakanties in Italië door. In zijn promotiesketch werd deze voorliefde dan ook flink uitgebuit, wat resulteerde in een stuk waarin zowel de Paus als Berlusconi Erik persoonlijk een oor aannaaiden.

In de toekomst zal Erik nog niet volledig van onze vakgroep verdwijnen, aangezien hij nog experimenten gaat doen met Ignace Hooge en ondergetekende. Ik mag mij ook de trotse eigenaar van zijn complete literatuurverzameling noemen (totdat hij hem weer terug wil), die gezien de diversiteit van zijn proefschrift een flink aantal onderwerpen beslaat. Dat Erik ook buiten de vakliteratuur veel gelezen heeft, mag blijken uit de vele citaten in zijn proefschrift.

Naast zijn promotie deed Erik ook een stage bij het Loopbaan Advies Centrum van de Universiteit van Amsterdam. In de toekomst wil hij zich dan ook meer gaan ontplooiën in een adviserende of bemiddelende functie. Was Erik aan het begin van zijn studie misschien nog een echt theoretisch natuurkundige, het accent is in de loop van de tijd steeds meer verschoven van de fysica naar de psychologie.

Wij wensen Erik veel succes toe bij het zoeken naar een nieuwe baan. Het starten van een totaal nieuwe carrière is natuurlijk niet makkelijk. Toch denken we dat het wel zal lukken.

Susan te Pas

NIEUWE BEBORDING WATERPAS?

Enige weken geleden heeft de werkgroep "Huisstijl Universiteit" weer onverbiddelijk toegeslagen: bij alle universiteitsgebouwen zijn opvallende borden geplaatst met daarop de naam van het belendende perceel. Het bord vertoont rechtsboven, in de kleur geel, een segment van de zon; in de zonsrand is de "SOL", het beeldmerk van de universiteit, geplaatst. De rest is wit gelaten. In de zon is het straatnummer (bijv. bij het BBL: pleinnummer 5) wit uitgesneden.

Zo te zien wordt door de organisatie veel geld gestoken in de bewegwijzering. 't Moet ergens vandaan komen, zodat bespaard

moet worden op het inhuren van een vakman, die die borden keurig recht in de grond stampt. De redactie van FYLAKRA stoorde zich aan

het schots en scheef geplaatste bord vóór het BBL, hield er de waterpas bij, maakte een foto en publiceert die nu in FYLAKRA. Lof hebben we overigens voor het feit dat op de hier en daar geplaatste overzichtsboarden met zwarte voetafdrukjes is aangegeven hoe men staat t.o.v. het bord, zodat men zich nooit kan disoriënteren!

De voetpaden zijn gerenoveerd! Blinden en slechtzienden kunnen nu moeiteloos via geprofileerde tegels hun weg vinden. Vanaf de bushalte "Princetonplein" liggen tegels met de macabere tekst "BOT TUI-NEN", met pijl. Aanwijzing in de richting van een begraafplaats?

UIT / IN DIENST

UIT DIENST

per 1 november 1994:

dr J. Haveman
 drs J. Matthijsen
 drs. K.C. Welten

FYS
 MFO
 SAP

per 15 november 1994:

drs A.C. Balke

FYS

per 1 december 1994:

prof.dr P.W.M. Glaudemans

???

IN DIENST

per 1 oktober 1994:

drs E.A.G. Hamers
 dr Y.G. Kim
 drs W.G. Planje

AGF
 FM
 AGF

per 1 december 1994:

prof.dr L. Allen
 drs E.P. Prendergast
 dr A.P. Reynolds

AGF
 SAP
 STK

Faculteit Natuur- en Sterrenkunde

Princetonplein 5
3584 CC Utrecht

Universiteit Utrecht